

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2015
7. volební období

Z Á P I S
z 12. schůze
petičního výboru,
která se konala dne 13. ledna 2015
v budově Poslanecké sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1,
místnost č. 108 „Státní akty“

Přítomni: posl. M. Adamová, M. Balaščíková, V. Bohdalová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, Z. Kailová, M. Komárek, F. Laudát, P. Nytrová, P. Plzák a M. Strnadlová

Hosté: viz prezenční listina hostů (příloha zápisu)

Návrh programu:

14.00 hod.

1) Schválení programu 12. schůze PV

14.05 hod.

2) Veřejné projednání „Petice za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice“ (petice č. 31/P/2014) za účasti petentů a zástupců Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra

17.00 hod.

3) Sdělení předsedkyně a členů petičního výboru

17.05 hod.

4) Návrh termínu a programu příští schůze

17.10 hod.

5) Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých Poslanecké sněmovně

(Jednání výboru bylo zahájeno ve 14.00 hod.)

**K bodu 1)
Schválení programu 12. schůze PV**

Místopředseda výboru Ing. Karel Fiedler přivítal na jednání členy petičního výboru a hosty. Navržený program členové výboru schválili (hlasování: 10 - 0) následujícím usnesením č. 75:

Petiční výbor

s c h v a l u j e následující program 12. schůze:

14.00 hod.

- 1) Schválení programu 12. schůze PV

14.05 hod.

- 2) Veřejné projednání „Petice za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice“ (petice č. 31/P/2014) za účasti petentů a zástupců Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra

17.00 hod.

- 3) Sdělení místopředsedkyně a členů petičního výboru

17.05 hod.

- 4) Návrh termínu a programu příští schůze

17.10 hod.

- 5) Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých Poslanecké sněmovně

Hlasování se zúčastnili poslanci:

M. Adamová, M. Balaščíková, V. Bohdalová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, Z. Kailová, F. Laudát, P. Nytrová a M. Strnadlová

K bodu 2)

Veřejné projednání „Petice za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu býv. vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice“ (petice č. 31/P/2014)

Z projednávání tohoto bodu byl pořízen následující doslovný přepis:

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, dobré odpoledne. Vítám všechny přítomné na dnešním veřejném projednávání petice občanů obce Vlachovice-Vrbětice a okolních obcí, která se dotýká aktuální situace a uplynulých událostí v této oblasti. Vítám tady také zástupce Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Báňského úřadu, petenty a poslance z ostatních poslaneckých klubů, kteří jsou přítomni.

Na úvod schůze bych přistoupil ke schválení programu, který všichni členové petičního výboru dostali v pozvánkách. Program je poměrně jednoduchý a krátký, protože stěžejním a hlavním bodem je projednání této petice. Čili budeme hlasovat, členové petičního výboru, o schválení programu schůze. Pardon, nejprve se zeptám, jestli má někdo nějaký bod na doplnění nebo připomínku k tomuto programu. Není tomu tak, takže hlasujeme o schválení programu této schůze. Paní tajemnice, můžeme? (Ano.) Zapsáno? Ano, všichni přítomní, takže program schůze byl schválen.

A nyní přikročíme k druhému bodu této schůze, a to je projednání této petice. Vzhledem k tomu, že jsem místopředsedou petičního výboru, ale současně jsem zpravodajem tohoto bodu, projednání této petice, tak předávám nyní slovo kolegyni místopředsedkyni paní poslankyni Strnadlové.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Přistoupíme k projednávání bodu Petice za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice. Chtěla bych vám říct, že má kdokoliv z vás dneska možnost se přihlásit do diskuse, ale pokud se do diskuse přihlásíte, tak bych vás chtěla požádat, abyste vždycky řekli své jméno a také, koho tady zastupujete v rámci diskuse, kterou povedeme.

Ještě požádám členy výboru, abychom hlasovali o tom, že můžou dnes vystoupit bez jednotlivých žádostí všichni zúčastnění – veřejnost jako taková. Děkuji. Kdo je pro? Všichni zúčastnění.

Takže chtěla bych požádat v první řadě zástupce petentů této petice, pokud by nám tedy objasnili důvody, proč tuto petici vlastně vůbec uspořádali a předali Sněmovně. Děkuji.

Paní Petra Navláčilová: Dobré odpoledne. Děkujeme za slovo. Petice vznikla 25. října 2014 a je to uvedeno vlastně v úvodu této souhrnné zprávy, kterou jsme pro dnešní jednání připravili. My v té době zkrátka -

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Můžete se, prosím vás, představit?

Paní Petra Navláčilová: Navláčilová Petra a jsem tady za spolek Za Zdravé Valašsko. Petice vznikla 25. října 2014 a vzniklo to z toho důvodu, že to bylo přibližně 14 dnů od první exploze z 16. října 2014 a my jsme už v té době opravdu tu situaci vnímali jako mimořádně závažnou a stále nám chybělo řešení této mimořádné situace na vyšších úrovních. Proto jsme se rozhodli a oslovili jsme vlastně také pana Kaššu a společně jsme vytvořili dopis, který jsme chtěli adresovat všem příslušným ústavním činitelům, nicméně pak jsme se rozhodli, aby opravdu tady naše slova byla brána vážně, tak jsme to přeformulovali v petici – tu, se kterou jste byli seznámeni.

Myslíme si, že opravdu události, které souvisejí se vrbětickým areálem, jsou natolik mimořádné a je potřeba opravdu zdůraznit a zodpovědět jednotlivé dotazy, které byly, a my jsme opravdu přesvědčeni, že my, občané z okolí vrbětického areálu jsme byli vystaveni opravdu mnohem většímu riziku a nebezpečí, než jaké je běžně uváděno v médiích.

Poslanec Karel Fiedler: Takže já bych se nyní vyjádřil k tomuto bodu jako zpravodaj. Dostali jste, máte, předpokládám, členové petičního výboru, na stolech souhrnnou zprávu, kterou připravili petenti. Předpokládám, že tuto souhrnnou zprávu mají k dispozici i zástupci ministerstev, kde se mohou seznámit s argumenty a s otázkami, které petenti předkládají, a stěžejní otázka, která tady asi rezonuje už dlouhou dobu – připomeňme si, že se jedná o čtvrt rok v podstatě, kdy za chvíli to bude čtvrt roku od prvního výbuchu, kdy veřejnost nedostala, ani my občané, kteří jsme se v této věci angažovali, já jsem se také byl podívat na místě, zúčastnil jsem se tam jednání, která tam probíhala, tiskové konference vlády, a já stále postrádám odpověď na to, která podle mě už v tuto chvíli dávno mohla být sdělena – nejedná se o technické věci, ale jak mohlo dojít administrativně nebo zda administrativa, která

evidovala pohyb této munice, skladování munice, jestli byla v pořádku. Pokud nebyla v pořádku, kdo nese zodpovědnost za to, že tam je, nebo není rozdíl – to nevím, to netvrdím – v množství skladované munice. A tyto jednoduché otázky na administrativní záležitosti v této věci podle mého názoru už dávno mohly být zodpovězeny.

Pokud se týká technických věcí, jak došlo k výbuchu, jak došlo k šíření, jaké bude technické zabezpečení realizace této situace, tomu naprosto rozumím, že to chce svůj čas, ale jasnou odpověď občanům a patentům zejména, jak mohlo dojít k tak obrovské kumulaci munice v těchto skladech, protože předpokládám, že asi byly překročeny – nebo nikdo to nevyvrátil, že byla překročena obložnost skladů, tak třeba jedna z mých otázek, která bude vůči zástupcům ministerstva, zda byla, nebo nebyla překročena obložnost skladů, a tady bych očekával jasnou odpověď, protože opravdu opakují, jsme tři měsíce od toho, co došlo k prvním výbuchu.

Další otázky, které jsou ze strany petentů a dostanou znovu opět slovo, aby (je) položili, (jsou) v tom materiálu, který předložili, a já bych nyní poprosil nebo očekávám, že se k této věci vyjádří i zástupci jednotlivých ministerstev. Předávám opět slovo řídící schůze.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Chci se zeptat, jestli se ministerstvo v tuto chvíli hodlá vyjádřit. Ano.

Náměstek Jiří Nováček: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážení kolegové, já se jmenuji Nováček, jsem náměstek na Ministerstvu vnitra a rád bych se vyjádřil jednak k legislativní části, a také k tomu začátku, jak říkáte, jak mohlo dojít k takovéto záležitosti.

Jak mohlo dojít k této záležitosti, vyšetřuje policie, a to vyšetřování jednoduché není s ohledem na to, co se tam událo.

Co se týká legislativy, tak protože několik typů úřadů sleduje ta jednotlivá umístění ve skladech, ať je to Báňský úřad pro výbušniny, ať je to vnitra pro zbraně, střelivo, ať je to armáda nebo kdokoliv jiný pro jiné typy, tak vnitra dostalo po zasedání vlády za úkol zpracovat analýzu legislativy, která poukázala na nedostatky, překryvy nebo mezery, které v legislativě jsou. Tato analýza nevím, jestli byla, nebo bude předložena vládě, a každý resort

dostane za úkol provést revizi ve smyslu našich doporučení. To znamená, tolik tedy k tomu, jak bude zacelena ta díra, případně mezera v legislativě. Kumulace okolností, za kterých se tak stalo, vychází z několika faktů, a sice, že se jednalo o armádou nepoužívané sklady svěřené VTÚ, to určitě řekne lépe kolega z obrany, a v nich měli pronajaty nájemními nebo nějakými obchodně právními smlouvami soukromé subjekty pro skladování, ať už svých výrobků, produktů, nebo je to nazveme. To znamená, každý režim podléhal jiné kontrole. Co se můžeme vyjádřit my, tak zčásti podléhala kontrole Policie České republiky, k tomu se ještě vyjádříme když tak podrobněji.

Čili tolik na úvod bych si dovolil tuto záležitost uvést s tím, že legislativa obsahuje záležitosti, které budou napraveny, policie vyšetřuje příčiny neštěstí a to, jaký vztah obchodněprávní mezi soukromou společností a zprostředkovaně státem, protože VTÚ je organizační složka státu, tuším, takže ten samozřejmě je předmětem zkoumání, nakolik podléhá kontrole tento vztah toho smluvního vztahu jako takového, protože to je za úplatu v podstatě je to komerční vztah a ten podléhá určitým parametrům, kritériím, samozřejmě s ohledem na to, o jaký materiál se jedná, určitě specifikovaný precizně v nějakých přílohách smlouvy nebo technických podmínkách smlouvy. Čili tolik na úvod. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. A chci se zeptat, vy jste, předpokládám, zástupci Báňského úřadu, jestli se chcete vyjádřit v tuto chvíli.

Pan Martin Štemberka: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážené dámy, vážení pánové, já se jmenuji Martin Štemberka, jsem náměstkem předsedy Českého báňského úřadu. Já můžu na úvod pouze potvrdit to, co říkal pan náměstek Nováček, že jsme se zabývali spolu se Ministerstvem vnitra analýzou případných překryvů anebo mezer v legislativě, která se týká munice a výbušnin. Mezery nebo překryvy jsme podle mého názoru odhalili a budou se provádět legislativní změny.

Pokud mohu mluvit za Báňský úřad, tak na území vrbětického areálu Státní báňské správě přináleží pouze dozor nad výbušninami a nevztahuje se na municí. To přísluší jiným orgánům, takže pokud vím, v petici se mluví o společnosti Bochemie, která se tam právě

zabývá zpracováním výbušnin, takže pokud budou nějaké otázky právě na tuto oblast, tak samozřejmě jsme připraveni odpovědět. To je na úvod vše zatím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Prosím, pane náměstkovi ministra.

Pan Tomáš Kuchta: Dobrý den, já jsem Tomáš Kuchta, náměstek ministra obrany. Chtěl bych doplnit pana náměstkovi Nováčka jenom jednou věcí, že VTÚ není organizační složka státu, je to samostatný právní subjekt, státní podnik. To jenom pro upřesnění.

Možná by stálo za to, abych přece jenom, i když už to bylo hodně jaksi vysvětlováno v tisku, krátce shrnul, jak vlastně se vyvíjela situace v muničních skladech. Začátek sahá až do roku 1936, kdy se začalo s budováním těchto skladů, byly dokončeny v podstatě během okupace německou armádou, sloužily až do roku 2006 armádě. Armáda už v roce 2006 se rozhodla, že tyto objekty nepotřebuje využívat, že vzhledem k tomu, jak se snižují stavy vojáků, tak není potřeba takovýchto skladů, protože do nich nebylo co dávat, ale zároveň považovala tyto objekty za důležité pro ochranu státu, to znamená, v případě nějaké mimořádné situace nebo nějakého mimořádného nebezpečí by potřebovala armáda, aby měla nějaké takovéto záložní objekty k dispozici pro případné využití.

To znamená, tam byl trošičku takový zřejmě problém v té době, jak to udělat, aby ty sklady úplně nezankly a zároveň aby náklady na udržování byly co nižší. To znamená, tehdy za pana ministra Šedivého se rozhodlo, že sklady se znepotřební. Paní Parkanová jako ministryně rozhodla o tom, že je převede na tehdejší státní podnik VOP, a to využití v té době bylo poměrně jednoduché, protože bylo obrovské množství munice, kterou bylo potřeba delaborovat, takže v těch skladech se delaborovala stará munice, kterou bylo potřeba zlikvidovat, ještě z dob tedy socialistického Československa. V té době tam pracovalo poměrně dost lidí a sklady byly využity s tím, že tedy patřily VOP. Tato delaborace skončila v roce 2010 a zřejmě ten podnik, navíc který prošel dalšími nějakými transformacemi, až se z něj stal VTÚ, tak hledal tedy jiné využití pro budovy, které pořád bylo jaksi v zájmu státu udržovat jako muniční sklady. To znamená, tam tehdy došlo k tomu rozhodnutí k nějakému komerčnímu využití, protože jinak by ten podnik musel údržbu, která není vůbec laciná, tak by

musel všechno provádět na vlastní náklady a zřejmě tedy považovali za nejvhodnější způsob objekty pronajmout a z peněz, které získali za pronájem, tak potom ten areál nějakým způsobem udržovat.

Takže to jenom, proč vlastně vznikl potom tady tento i právní galimatyáš, protože pro armádní sklady samozřejmě platí jiné parametry než pro sklady civilní. Hodně mluví o tom, že vnější plot nebyl v pořádku, přestože třeba my máme nějaké revize poměrně čerstvé, kdy ten plot byl kontrolován, ale to je věc, která je důležitá u vojenského muničního skladu, mít vnější perimetr hermeticky uzavřen a uvnitř areálu potom už režim je volnější, protože se ví, že tam jsou pouze vojáci a že se do toho areálu nikdo nedostane, zatímco u civilního skladu, kde subjektů, které se tam pohybují, je hodně, tak tam vnější perimetr nemá žádný větší význam, tam se hlídá každý jednotlivý sklad, protože lidé, soukromé subjekty se musí mezi těmi sklady nějak pohybovat a tam by ten režim nebylo možné udržet v rámci toho uzavřeného prostoru, tak jak je to ve vojenských skladech. To znamená, všichni nájemci měli za povinnost, měli to ve smlouvě, vybudovat podle civilních předpisů sklad tak, aby odpovídal civilnímu muničnímu skladu, to znamená, vybudovat plot kolem skladu se žiletkovým drátem a vybudovat budovy tak, dobudovat, přebudovat, aby odpovídaly tím, že budou mít trezorové dveře s elektronickým kódem, že budou mít speciální střechu, hromosvody, že budou mít napojení na centrální pult ochrany, protože tady šlo o to, aby každá jednotlivá budova byla chráněna, aby někdo ze sousedů se třeba tam nepotuloval nebo nemohl dostat do jiného skladu.

Takže to je na úvod, aby bylo jasné, že tady ten režim byl postaven jinak než ve vojenském areálu. Já myslím, že ještě se k tomu dostaneme, ale samozřejmě potom od toho se odvíjí i různé režimy, pokud jde o hlášení na hasiče o tom, jakým způsobem je potřeba informovat kraj a tak dál a tak dál, ale k tomu se určitě ještě dostaneme. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Jako další kolega Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já myslím, že mně osobně se tedy začínají kupit otázky na to, co tady zaznívá ze strany zástupců ministerstva, ale já se vrátím k té první,

kteřou jsem už tady řekl. Schválně jsem počkal až tedy proběhne kolečko zástupců jak Ministerstva obrany, tak Ministerstvo vnitra, tak Českého báňského úřadu, a já bych, pánové, rád od dotyčného, kterého se dotýká, nebo instituce, které se dotýká, slyšel konkrétní a jasnou odpověď. Byla překročena obloženost těch skladů, nebo nebyla překročena? A pokud ne, kdo za to nese odpovědnost.

Řečník: Chtěl jste říct: pokud ano, kdo za to nese zodpovědnost? (Ano.) Já tady může říct, že podle evidenčních karet, které tady mám u sebe, které byly pečlivě vedeny, protože každý nájemce měl ve smlouvě napsáno, jaký typ výbušniny nebo munice, v jakém množství může v těch kterých budovách skladovat. To znamená, na to jsou normy, kategorie jsou A, B, C, D – od nejméně řekněme výbušných, až po nejvíce výbušné, to znamená tam, kde je nebezpečnější zboží, tak toho množství může být méně. Tam, kde je méně bezpečné, tak ho může být více. Tato povinnost tedy byla dána nájemcům ve smlouvách. Nájemci tyto smlouvy dodržovali, hlásili obloženost majiteli skladů, což byl VTÚ a VTÚ měl možnost a kontroloval, měl to i dáno ve smlouvě, za jakých okolností může vstoupit do objektu za přítomnosti majitele provozu a tak dál, měl tyto kontroly a pravidelně je dělal.

Tady je důležité říct, že VTÚ nekontroloval obsah jednotlivých bedýnek, nebylo to v jeho možnostech. To jsou záležitosti, které jdou za policií nebo Českým báňským úřadem. VTÚ pouze kontroloval obloženost tak, aby sklad nebyl přeplněný nějakými bednami. Co v bednách je, tam už se musel spolehnout na to, co mu provozovatel činnosti napsal. Takže my skladové karty máme, je to přesně vyplněno a je z nich vidět, jaká je povolená obloženost a jaká byla skutečná. Asi to nemůžeme nechat kolovat. Ale, kdo do toho bude chtít nahlédnout, tak se na to může podívat.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Kolega Holík se hlásil a hned potom dám slovo vám.

Poslanec Jaroslav Holík: Dobrý den. Moje jméno je Holík a jsem poslancem za Zlínský kraj. Bydlím asi 20 km od tohoto skladu.

Rád bych se svého předřečníka zeptal na jednu věc. Podle zveřejněných informací první vybuchlý sklad č. 16 – 53 tun. Druhý vybuchlý sklad č. 12 – 13 tun. A ohrožený sklad č. 11 – 43 tun. Takže když to spočítám dohromady, tak tři sklady dělají zhruba 100 tun. Skladů je v areálu téměř šedesátka, využitých jich bylo 27, z toho dva byly montážní, takže 25. Ale ať se nám to lépe počítá – 100 tun, tři sklady. 30 skladů znamená 1000 tun. Tak mi, prosím vás, řekněte, jak je možné, když budu brát obloženost tímto selským počtem, že byla dodržena, když se napřed řeklo, že je tam 15 000 tun trhaviny, pak se řeklo 7 200 a tak dále. Tady mi prostě něco nehraje.

Řečník: Hrozně nerad bych se pouštěl do této diskuse. Ta už je poměrně odborná. Na to bychom potřebovali nějakého pyrotechnika, protože zmatek s čísly vzniká tím, že každý přepočítává tuny nějak jinak. Tam jde o to, jestli se jedná o hmotnost samotné trhaviny nebo se jedná o hmotnost munice jako takové a nebo, jestli se jedná o hmotnost všeho dohromady i s bednami a tak dále. Toto má v rukou policie a buďte ubezpečen, že zatím nebylo podle prvotního obhlížení skladů shledáno, že by došlo k nějakému překročení obloženosti.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Prosím, abyste se představil. Děkuji.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Dobrý den, jmenuji se Kašša Rostislav, zastupuji Spolek za zdravé Valašsko.

Zajímalo by mě, když tady zaznělo, že vlastně zodpovědným za areál byl VOP a později VTÚ, kdo je zodpovědný za kontrolu tohoto státního podniku, který nakládá se státním majetkem, který má ve své správě. My na základě této otázky žádáme zveřejnění všech smluv, které se areálu týkaly od roku 2007. Nejedná se nám pouze o nájemní smlouvy, ale o smlouvy prodejní, protože tady zaznělo, že je to areál důležitý pro obranu státu a v podstatě si ho drží jako nějakou rezervu, kdyby někdy něco. Jak je možné, že teď v této době jsou tam prodané pozemky? Firma EXCALIBUR tam vlastní osm pozemků pod jednotlivými sklady. To je naprosto nepřipustné. Děkuji.

Řečník: Já bych upřesnil jednu věc. Ministerstvo obrany je zakladatelem státního podniku, nikoliv zřizovatelem. Zřizovatel je třeba, pokud se jedná o příspěvkovou organizaci, která je součástí nějaké širší organizační struktury ministerstva, kdy může třeba docházet i k nějakým převodům, dotacím peněz a tak dále. U státního podniku je statut velmi odlišný. Jedná se o to, že podnik je opravdu samostatný. Ministerstvo nemá možnost mu ani nějakým způsobem pomáhat finančně. Je to v rámci hospodářské soutěže. Podnik je naprosto samostatný a chová se jako každý jiný právní subjekt. Samozřejmě že ministr obrany jako zakladatel tohoto státního podniku má možnost v případě, pokud Dozorčí rada, ve které jsou zástupci i Ministerstva obrany, shledá, že například s hospodařením, za které nese odpovědnost ten ředitel, tam něco není v pořádku, tohoto ředitele vyměnit, ale nemůže zasahovat do něčeho, za co prostě nese zodpovědnost ředitel podniku. To na okraj.

Pokud jde o pozemky, nepatřily ke státnímu podniku. Tam došlo k tomu, že je řada soukromých vlastníků pozemků a ve chvíli, kdy bylo právě EXCALIBRU řečeno, že si má postavit plot kolem svých skladů a nainvestovat asi 10 mil., aby to vůbec odpovídalo právním normám, tak šel za majiteli pozemků, to byli nějakí restituenti, kteří byli vlastníky, a požádal je, jestli si tam může plot postavit. Oni řekli, proč by dávali nějaké povolení, jestli tam chce něco stavět, ať si to od nich koupí, takže si v půdorysu jednotlivých plotů pozemek od restituentů odkoupil a postavil na něm ty ploty. Takže s tím státní podnik neměl nic společného.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Bohužel jste v pořadí. Pane Kaššo, měl jste ještě doplňující otázku?

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Ano. Takže v podstatě státní podnik nikdo nekontroluje? Když to řeknu zjednodušeně, ve státním zájmu nebylo, aby pozemky vykoupil primárně stát, ale vy jste postoupili EXCALIBRU, aby si je vykoupil. Tam nebyl žádný státní zájem, aby pozemky, na kterých stojí muniční sklady, vlastnil stát. Vy mi tady teď chcete povědět, že jste je v podstatě nabídli EXCALIBRU.

Řečník: Podívejte se, pozemek, který tam vlastní EXCALIBUR, je jedna setina rozlohy areálu. Jsou to opravdu jen ty pozemky, které jsou čistě pod jejich budovami. Stát jako takový už neměl zájem do takového objektu investovat, protože to pro něj byl v podstatě nepotřebný objekt.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Takže ještě jinak. Oni tam vlastní pozemky včetně komunikací. Muniční sklady státu stojí na cizích pozemcích, jsou tam komunikace, vlastní je EXCALIBUR, a to je v pohodě. My jim to necháme vykoupit bez nějakého zájmu státu, aby to přednostně vykoupil. Nezlobte se, ale to mi hlava nebere. Tam jsou muniční sklady – budovy, které vlastní stát a my jako stát nemáme zájem, abychom pod tím vlastnili pozemky. To mi přijde jako šlendriánství. Děkuji.

Paní Marta Kopecká: Marta Kopecká, Ministerstvo obrany.

Reagovala bych. Skutečně se nám u mnoha vojenských areálů stává, že restituční zákony nezohledňují, zda se jedná o vojenské nebo nevojenské areály, ale restituční zákon umožnil vrátit některé pozemky a majetky restituentům, což se stalo i v případě tohoto muničního areálu. Je tam velké množství restituentů a stát jako takový má velmi omezené zákonné možnosti zpětného výkupu, protože nás bohužel omezuje legislativa, za jakých možností můžeme pozemky vykupovat a kdy nás většinou, dalo by se říci, přeplatí soukromí zájemci a restituentům nabízí lepší cenu, což se stalo i v tomto případě.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: V tom případě nechápu, proč je prostor veden jako důležitý pro stát, když se stát tak nechová.

Řečník: Objektů důležitých pro stát je možná víc, než byste si myslel. Jsou to různé elektrárny, jsou to objekty, které nemají s armádou nic společného, jsou i v soukromých rukách, ale jsou vedeny jako objekty důležité pro stát pro případ nějakého stavu nebezpečí.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Restituční zákon tady teď asi projednávat nebudeme. Kolega Junek je přihlášen.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo. Teď to bude dotaz na Ministerstvo vnitra. Když se dívám do podkladů od petentů, tak mě zaujala věc, co se týká kontroly ze strany Policie České republiky. Tady je uvedeno, že někdo říká, že kontrola nebyla ani jedna, někdo, že byly dvě, někdo, že byly tři. Chtěl bych se zeptat, jestli tam opravdu Policie České republiky na nějaké kontroly jezdila. Kolik jich bylo? Jestli k tomu jsou nějaké zápisy, protokoly? Z tohoto mi zatím vyplývá, že nikdo neví, kolikrát tam policie byla. Děkuji.

Řečník: Policie tam na kontrolách byla. Kontrolovala to, co má v působnosti. Neshledala při kontrolách žádné nedostatky. Kolik kontrol bylo – nevím, jestli to tady kolega má. Samozřejmě to řekneme. Ještě si musíte uvědomit, co se kontroluje. Je to deklarace proti počtu. To znamená, že tam nebyl apriori pocit, že tam je nějaké podezření. Kontrola má nějaká pravidla. Nejde to tak, že by do posledního šroubku počítala, co je uvnitř umístěno. Na to nemá ani právo, aby to v některých případech otevírala a sledovala obsah. Je to jenom na okraj, jak kontrola probíhá. Byly tam dvě kontroly.

Pan Karel Bačkovský: Dobrý den, Karel Bačkovský, vnitro.

Od roku 2011 tam byly provedeny podle podkladů policie dvě kontroly. Potom byly po výbuších u čtyřech subjektů, které spadají do působnosti policie, provedeny následné kontroly. Kontroly jsou samozřejmě v režimu správního řízení. Tam jsme vázáni mlčenlivostí, pokud jde o nějaké detaily. Ale nebyly tam zjištěny žádné závažné nedostatky. Především bych chtěl v této souvislosti říct, že zvlášť, pokud jde o první výbuch, je tam důvodné podezření – nechci teď vůbec zabíhat do nějaké trestněprávní roviny – ale věcně řečeno, že k výbuchu došlo v souvislosti s nějakou nevhodnou manipulací ze strany osob, které k manipulaci byly oprávněny. Myslím si, že neexistuje žádná předchozí kontrola, která by něčemu takovému mohla zabránit. Do skladu se prostě dostali lidé, kteří tam mohli vstoupit, a

v důsledku manipulace došlo k výbuchu. To je něco, čemu žádný kontrolní režim nemůže předejít.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Stačí, pane Junku?

Poslanec Jiří Junek: Takže to znamená, že od roku 2011 dvě kontroly, k tomu je nějaký protokol, kde policie píše koho a co kontrolovala.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Jako další je přihlášená paní Vlávalová (nesrozumitelné).

Řečnice: Děkuji za slovo. Ke kontrolám. Ještě jsem se chtěla zeptat, kdy byla provedena poslední kontrola obložnosti.

Řečník: 30. 6. 2014.

Řečnice: A byla tato kontrola provedena u všech subjektů, které působí?

Řečník: Ano.

Řečnice: Pak mám ještě doplňující otázku. Probíhala tady diskuse ohledně vlastnictví pozemků. Subjektů, které působily v areálu, bylo několik. Firma EXCALIBUR si mimo těchto sedmi pozemků včetně přístupových komunikací pronajímá další sklady. Imex Group stejně tak. Zajímá mě, proč pouze, přestože musely zřejmě i ostatní firmy financovat do zabezpečení, firma EXCALIBUR vlastní pozemky pod těmito sklady, a nikoliv další subjekty, které působí v rámci tohoto areálu.

Řečník: Já jsem se to snažil už vysvětlit. Jedním z hlavních důvodů bylo to, že někteří majitelé pozemků trvali na tom, aby si firma pozemek koupila, jinak by jim tam nepovolili

postavit plot. Někteří majitelé na tom netrvali. Když jsem se o tom bavil s majitelem EXCALIBRU, tak mi řekl, že byli rádi, že si to mohli koupit, protože když do toho investovali 10 mil. korun, tak chtěli mít trošku jistotu v tom, že jejich investice nebude závislá na tom, aby jim potom nějaký majitel pozemku zvedl desetinásobně nájem.

Řečnice: Ještě jsem se chtěla zeptat, zda je možné mít k dispozici veškeré smluvní vztahy, které se vztahovaly k vrbětickému areálu od roku 2007.

Řečník: Pokud se nepletu, tak smlouvy současně platné byly podepsány někdy v letech 2011 – 2012. Partneři, soukromé firmy, si nepřejí, aby byly smlouvy zveřejněny. Bohužel.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Dále se o slovo hlásil kolega Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Měl bych dotaz ohledně munice. Tady bylo řečeno, že bylo zájmem státu mít tyto objekty k dispozici, aby se tam mohla provádět delaborace munice, u které prošla lhůta, po kterou může být užívána. Munice, která je tam v tuto chvíli skladována, má prošlé datum? Nebo nemá? Pokud má prošlé datum, jak je možné, že je skladována a nebyla delaborována?

Řečník: Já se k obsahu beden opravdu vyjadřovat nemůžu. Můžu mluvit k obložnosti, ale o tom, jaká munice ve skladech je, by měla mít přehled policie, protože každý pohyb munice, každý prodej, nákup, převoz je ze zákona hlášen policii. Jak stará munice, to bohužel nejde za Ministerstvem obrany.

Poslanec Karel Fiedler: Mám doplňující dotaz na Ministerstvo vnitra. Jestli tam byla prováděna kontrola? Jestli munice má správné datum, do kterého může být skladována a potom měla být delaborována, nebo ne? Jestli to tedy vůbec někdo kontroloval, nebo ne? Nebo stát nemá páky na to zjistit, jestli je tam munice, která má již prošlé datum expirace, čili

může být nebezpečná pro své okolí, pro občany Vrbětic-Vlachovic. Kontroloval to stát? Má o tom ponětí? Naprosto konkrétní otázka.

Řečník: Naprosto konkrétní odpověď. Už jsem odpovídal kolegovi. To, co je předmětem obchodu soukromoprávních subjektů, do toho stát nemá co mluvit. To je jejich věc. Oni za tuto záležitost odpovídají. Pokud je to ve vlastnictví státu a podléhá to delaboraci z armádních zásob, to je jiná situace. My do vztahů, kde oni mají nájem, mají pronajatý prostor, skladují tam za určitých podmínek podle smluvních vztahů za dodržení bezpečnosti nějaký svůj materiál, nezasahujeme. My a policie můžeme kontrolovat soulad s deklarací, s počtem beden, ale to, co je uvnitř – oni mohou skladovat, jaký materiál mají v předmětu smlouvy, mají to povoleno. Jestli míříte k tomu, jestli mezi státem a municí, která je tam uskladněna, existuje nějaká kontrola, tak u materiálů, pokud byly ve vlastnictví státu, armády a byly určeny k delaboraci, asi ano, ale pokud je mezi soukromými subjekty, tak kontrola policie nejde do toho, aby kontrolovala, kdy náhodou projde datum expirace. To je jejich vlastnictví – materiál, který je tam uskladněn. Co se týká přepravování nějakého paliva, to je zase jiná záležitost, protože záleží, kdo je účastníkem obchodně právních vztahů.

Poslanec Karel Fiedler: Doplnující otázka, spíše konstatování. A nemá stát náhodou chránit zájmy a bezpečnost občanů? Není to náhodou jeho povinností? A já na to odpovím. Tady to stát nekoná.

Řečník: Nebudu se pouštět do této diskuse. On koná v rámci toho, co mu veřejné právo ukládá. Tady nejsme v soukromém právu, kdy můžeme dělat, co chceme. Jsme v prostoru veřejného práva. My děláme to, co nám zákon ukládá. To, že v zákonech byly mezery, které se zaplní, jsme tady řekli. Analýzu na to máme a uděláme to. To, že došlo k nějaké politováníhodné události, kterou šetří policie, samozřejmě všichni víme. Chceme se z toho všichni poučit a samozřejmě i tyto aspekty budou vzaty v úvahu, ale pohybuje se v nějakém reálném světě. To znamená, pokud tam bylo takové množství munice, neumím si představit s prostředky policie, případně státu, jak takovou kontrolu detailně do každého

náboje provádět. Nepaušalizoval bych, že stát nechrání zdraví a zájmy občanů. S tím nesouhlasím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Přečtu seznam přihlášených, pane kolego. Teď by měl mluvit kolega Hovorka, potom vy, pan Holík a přihlášený je pan Laudát a teď zástupce petentů pan Kašša. V tomto pořadí. Pan Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Ludvík Hovorka.

Mám dotaz na to, jaký je charakter areálu v současné době a jak se charakter měnil od roku 2006, kdy ho armáda předala státnímu podniku. Chci vědět, jestli se jedná o uzavřený vojenský prostor, nebo civilní objekt, nebo se jedná o nějaký jiný charakter. Jaká je přesně definice areálu? A jak se vyvíjela od roku 2006, kdy to přešlo na státní podnik? To je první otázka.

Další otázka. Jaký je charakter objektů, jestli se jedná o civilní, vojenské objekty? A jaký tam platí režim? Civilní režim, vojenský režim, případně jaké právo z pohledu povolování a tak dále v těchto objektech platí.

Dál bych chtěl vědět, co všechno se z tohoto areálu odveze. Jestli se jedná o munici nebo veškerý nebezpečný materiál, který se v prostoru nachází a podobně? Co tam má zůstat? Jaký bude finální stav areálu? Jestli je to, jak říkáte, důležitý objekt pro stát, jestli zůstane státní, jestli stát vykoupí i pozemky, protože by mě zajímalo, když nový občanský zákoník říká, že musí být soulad mezi vlastnictvím stavby a pozemku, jaký bude stav, jestli stát tyto pozemky vykoupí, aby mohl sladit vlastnictví stavby a vlastnictví pozemku.

Dále se tady hovořilo o překryvech legislativy a překryvech kompetencí. Mně spíše vychází, že v těchto případech byly nedokryvy, protože se dozvídáme, že vlastně nastaly problémy, které nelze řešit, protože to legislativa neřeší, čili spíše bych nemluvil o překryvech, ale nedokryvech a nekontrole.

Toto bych měl předběžně. A potom, když dostanu tyto odpovědi, tak bych se chtěl zeptat ještě na jednu otázku, která na to naváže. Děkuji.

Řečník: Odpověděl bych na první otázku. Mám to tady písemně, budu to číst. Státní podnik hospodaří se státním majetkem v souladu se zákonem č. 77/1997 Sb., o státním podniku. Podnik je právnickou osobou provozující podnikatelskou činnost s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. V případě nemovitostí státních podniků i příspěvkových organizací Ministerstva obrany se jedná dle zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách, o objekty důležité pro obranu státu, které mají své specifické role v případě válečného stavu nebo hospodářské mobilizace. Z tohoto důvodu k nim vykonává roli správního orgánu, včetně kontroly ve smyslu zákona o požární ochraně, stavebního zákona a zákona energetického Úřad státního odborného dozoru Ministerstva obrany. Nejedná se však o vojenské objekty ve smyslu § 2 zákona č. 219/1999 Sb., neboť s vojenskými objekty smí hospodařit pouze Ministerstvo obrany a jeho organizační složky státu. Proto zde působí v případě potřeby složky integrovaného záchranného systému dle zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému.

Abych to trošku převedl do lidšější řeči. Areál jako takový spadá pod dohled Ministerstva obrany právě z důvodů, aby tam nedocházelo k nějakým věcem, nevratným změnám, které by už potom upotřebitelnost objektu pro mobilizace mohly zvrátit. Ale jednotliví provozovatelé činností, to znamená kromě VTÚ, který je pod Ministerstvem obrany, tak ostatní nájemci ve skladech podléhali civilnímu režimu se všemi povinnostmi, jako kdyby byli kdekoli jinde v nějakém nájmu v budově. To znamená, ano, areál sám o sobě, plot, budovy, které patří VTÚ, a nějaké cesty byly hlídány státním dozorem Ministerstva obrany a nevztahovaly se na ně některé vyhlášky hasičské. Jsou tam ještě dvě kategorie. Zní to zvláště, ale munice v hasičském pohledu nepatří k nějakým superhořlavým záležitostem. Pokud by šlo o hasičské předpisy, tak ani neukládají provozovatelům činnosti speciální režim. Speciální režim mají pouze proto, že při hašení požáru, který by byl třeba v okolí muničního skladu, by měli hasiči vědět, že v budovách je munice, která by potom mohla způsobit nějaké překážky nebo komplikovat hašení. Takže je to s podivem, ale muniční sklady nepatří do kategorie, která by byla nějaká vysoce riziková.

Tady se na soukromé provozovatele činnosti vztahovaly úplně normální předpisy. Měli hlásit krajskému úřadu, jakou municii tam mají. Měli mít veškeré požární plány a tak dále, které má i VTÚ, ale trošku v jiném režimu, že třeba místo toho, aby to bylo někde zveřejňované a k dispozici na centrále kraje, tak je to k dispozici na vrátnici právě z důvodu vojenského. Je to trošičku složité a bude to určitě předmětem podrobného šetření, jak se křížily dva režimy – privátní, civilní, kterému podléhali nájemci, jakožto provozovatelé činností, a vojenský, kterému podléhal areál. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Ještě jste říkal, že máte doplňující otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ještě jsem řekl několik otázek. Co se všechno odveze? Co tam zbude? Jaký má být finální stav areálu po odvozu? Co tam bude probíhat? A potom bych ještě chtěl vědět, jestli je to tak, jak říkáte, že to bylo v kompetenci Úřadu státního dozoru, tak jakékoliv změny, povolování staveb v tomto areálu povoloval Vojenský stavební úřad?

Řečník: Něco ano, něco ne. Máme třeba protokoly z kolaudačních řízení, kdy se tam povolovaly poldery kvůli povodním, kde se k tomu vyjadřoval živnostenský odbor kraje a okolní obce. Jestli mě chce paní ředitelka doplnit.

Paní Marta Kopecká: Veškerá kolaudační a stavební řízení vede Vojenský stavební úřad, nicméně v úzké součinnosti s místně příslušnými regionálními prvky. Vždycky je tam klasické vyjadřovací kolečko, jako je u běžných standardních stavebních řízení. Máme to potvrzené různými kolaudačními souhlasy, ať už například u společnosti Bochemie, nebo jak říkal pan náměstek u záměru kraje na vybudování protipovodňových polderů a jiných akcí. Z toho vychází, že i kraj a veškeré místní municipality věděly o charakteru objektu a probíhala tam komunikace s Vojenským stavebním úřadem.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Teď se hlásil kolega Holík.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ještě trvám na odpovědích, co se má všechno odvézt, co tam má zůstat a jaký má být finální stav areálu, protože něco Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra sdělilo, něco se začalo odvážet, ale abychom věděli, co všechno se má s areálem stát a jaký má být finální stav, jestli to víte. A potom v návaznosti na tyto odpovědi si dovolím položit ještě jednu otázku.

Řečník: Dovolil bych si na to odpovědět s tím, že uvedu, že se tím zabývala vláda. Zabývala se tím Bezpečnostní rada státu na posledním jednání 22. prosince. Nerad bych se dopustil nějakého poškození věcí, které mají chráněný charakter, nicméně se domnívám, že areál musí být vyklizen, že, co se týká soukromých subjektů, pokud je to v jejich vlastnictví, si to odklidí, pokud to bude v jejich schopnostech. Že se dá k dispozici areál Květná, to jste zachytili. Byl tam ministr vnitra s ministrem obrany. Tam by měla být zachycena část materiálu, který společnost nebude schopna odklidit. Máme zato, že je to nezbytný předpoklad toho, aby se tam dala provést pyrotechnická asanace. Jestli to tak stačí.

Poslanec Ludvík Hovorka: Kdyby bylo možné, jestli je zřejmé, jaký by měl být finální stav areálu. Jestli zůstane pro potřeby státu vyklizen a hlídán, nebo jak to tedy bude dál poté, jakmile se areál vyklidí.

Řečník: Každá z těch složek má svoji roli. Policie má za úkol spolu s pyrotechniky z armády uvést areál do, když to tak nazvu, bezpečného stavu. To znamená, aby tam byla provedena pyrotechnická asanace. Jaký to bude mít další osud, to si netroufnu říct. Snad jestli by se kolegové z obrany dokázali k tomu líp vyjádřit.

Řečník: Musím přiznat, že zatím se to nijak zvlášť neřešilo. Ale poté, co proběhne vyčištění areálu, tak zřejmě bude zájmem státního podniku ten areál nějakým způsobem buď pronajmout firmám, které nemají s municí nic společného, anebo prodat nějaké firmě, která

nemá s municí nic společného a může to využít jako skladovací areál pro nějaký jiný typ zboží.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ještě ta doplňující otázka. Mluvili jsme tady o tom, že kompetence má úřad státního dozoru vojenského a mluvili jsme o tom, že tedy munice v některých případech nemusí být považována za hořlavou, atd. A já se ptám, jak je možné, že v tomto objektu byla povolena delaborace raketového paliva v době, kdy už tam byly navezeny tuny munice. Tam probíhá delaborace raketového paliva, těží se tam z toho chloristan amonný a pokud vím, tak to není příliš bezpečná látka. A v souvislosti s tím, že se v okolí, ale velmi blízkém okolí, vyskytuje obrovské množství munice, tak je to velmi, velmi nebezpečná kombinace. A já se chci zeptat, jak je možné, že v době povolování této výroby se všude uvádělo, že se jedná o nevyužívaný muniční sklad.

Řečník: Asi bych poprosil zástupce Báňského úřadu, protože my tady sice máme kolaudační protokol, máme tady všechny účastníky toho řízení, kteří se toho účastnili a kteří to odsouhlasili, takže můžu to tady přečíst, pokud budete chtít.

Řečník: Děkuji za slovo. Pokud se jedná o zpracování složeného raketového paliva a výroby chloristanu amonného, tak upřímně řečeno nevím, kdy se začala v areálu skladovat munice, ale ten schvalovací proces začal v roce 2009 a prošel celým kolečkem tak, jak měl. To znamená, nejdříve byly zkolaudovány budovy, ve kterých měl být prováděn jak výrobní proces, tak tam, kde měly být skladovány jak složené raketové palivo, které je výbušninou, tak chloristan amonný, který výbušninou není a je silně hořlavou látkou. Celý proces prošel řízením EIA. Následoval proces, který předepisuje zákon 59/2006 Sb., o prevenci závažných rizik a havárií. A následně celou výrobu firma Bochemie ohlásila Státní báňské správě. Čili těžišť schvalování je v procesech EIA a postupu podle zákona 59/ 2006 Sb., a v tom kolaudačním řízení. Státní báňská správa v tom má finální roli v tom, že nepovoluje tenhle proces, ale dozoruje jeho bezpečnost. Ale z našich kontrol víme, že celý proces a povolení procesu proběhlo všemi těmito řízeními. Více se k tomu vyjádřit v tuto chvíli nemůžu.

Poslanec Ludvík Hovorka: Jestli můžu, jenom doplňující otázka, protože toto je velmi vážná věc. Můžete jako Báňský úřad prohlásit, že povolovací proces proběhl při vědomí, že je v těchto prostorech v blízkosti tohoto areálu skladována munice?

Řečník: Znova opakuji: Státní báňská správa nepovoluje tenhle proces. My pouze dozorujeme bezpečný provoz. Čili my se účastníme v době vydání koncese jako dotčený orgán státní správy. Pokud nás osloví příslušný stavební úřad, v tomto případě úřad Ministerstva obrany, tak se rovněž zúčastníme jako dotčený orgán, ale nepovolujeme ten proces. Pouze říkám, že z námi známých dokumentů všechny tyto procesy proběhly. Jestli s vědomím, že jsou tam muniční sklady, skutečně nevíme. Jestli tam v té době už byly nebo nebyly, také nevíme.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji za obšírné odpovědi a teď kolega Holík.

Poslanec Jaroslav Holík: Dám zde dotaz, dávám ho kvůli tomu, že mě vaše odpovědi, které se týkají kontrol, neuspokojily. Neuspokojily mě ani zástupce petice ani určité zástupce starostů. Prosím vás, sklady byly majetkem státu, čili armády potažmo Vojenského technického ústavu. Čili byly státní. A já jako majitel nějakého objektu, pokud ho někomu pronajmu, tak určitě mám právo ho kontrolovat. Vezmu, máme tady řadu supermarketů, kde majitelé jsou oni, ale ČOI tam každý měsíc chodí a kontroluje, jestli není zelený salám nebo plesnivě rohlíky. Takže chcete mi říct, že když se skladuje vojenský materiál, absolutně nebezpečný, kterého je tam asi 400 kamionů a že tam není možnost to zkontrolovat? Čili rohlíky jsou nebezpečnější než munice? To je první otázka.

A teď druhá otázka. Prosím vás, první sklad vybuchl 16. října a samozřejmě pak tam asi víc než měsíc probíhaly samovolné výbuchy. Sedm dnů po ukončení těchto výbuchů byla provedena kontrola všech skladů. Ptám se a je to otázka, na kterou mi doteď nikdo z kompetenčních lidí neodpověděl: Byla provedena fotodokumentace? Protože týden po této

kontrole vybuchla dvanáctka. Jestli byly fotky, dalo by se odhadnout, proč dvanáctka vybuchla. Sklad, ve kterém nikdo nebyl.

Řečník: Já můžu pouze k první části. Pokud jde o možnosti majitele objektu kontrolovat přímo obsah uložených beden, tam bych trošku s vámi polemizoval, protože vy když pronajmete svůj rodinný domek někomu, tak mu tam taky nemůžete kdykoli chodit a hrabat se mu ve věcech. Takže prostě my nejsme policie, my nejsme žádný orgán, který může zasahovat do majetku soukromé firmy. K tomu zbytku bych poprosil asi kolegu z Ministerstva vnitra.

Poslanec Jaroslav Holík: Takže vteřinku jenom. Dobře, pronajmu svůj domek, nějakou část, a budu vědět, že ten dotyčný tam skladuje benzín nebo tam skladuje plynové bomby, propan-butanové. Myslíte si, že nemám právo to kontrolovat, co se tam může stát?

Řečník: Já, jestli dovolíte, k povaze toho místa. Jednak je to místo trestného činu, protože předpokládáme, že to může mířit k nějakému obecnému ohrožení. Jednak je to jakási kontrola preventivní před tím, jestli nemůže dojít k nějakému rozšíření té nehody. Teď v tuto chvíli odpovědět nedokážu, jaké náležitosti měla ta kontrola. Pokud to nebude žádná utajovaná informace, tak vám ji prostě sdělím. Zeptám se policejního prezidenta a řeknu vám to. Pokud to bude možné.

Řečník: Přesně tak. Pokud jde o ten druhý výbuch, tam je předčasné asi k tomu říkat něco podrobného, ale každopádně policie tam provádí šetření a existuje tam podezření ze závažné úmyslné trestné činnosti. Jinak tady se skloňují ty kontroly. Anž bych směl zabíhat do podrobností, já jsem tady zmínil, že proběhly po výbuších následné podrobné kontroly u všech čtyř subjektů, které jsou držiteli zbrojní licence. Mám tu takový zobecněný přehled nedostatků, které byly u těch firem zjištěny. Jak říkám, jsme ve správním řízení, je tam nějaká mlčenlivost, ale můžu vás ujistit, že v podstatě všechny nedostatky, které se tam zjistily, byla drobná administrativní pochybení. Nebo naše kontroly neodhalily, že by tam byl nějaký

závažný problém. Skutečně se jedná o nedostatky typu, že někdo nepožádal o vydání nové zbrojní licence z důvody změny místa pobytu, že prostě se třeba jedna položka nepřeklopila z papírové evidence do elektronické. Vidím tady nedostatky typu chybné zápisy výrobních čísel zbraní, které byly chybné v tom smyslu, že došlo k záměně pořadí jednotlivých číslic a byly to jednotky. Mám tady i nějaké nedohledané kusy střeliva, ale celkem se jednalo o osm kusů malorážového střeliva. Bavíme se o množství materiálu, které se vám vejde do dlaně, což v porovnání s množstvím materiálu, se kterým firmy obchodují, tak skutečně tady nevidím nic jiného než samé drobné nedostatky.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Tak teď jste se dočkal vy, pane Laudáte.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jsem tedy doteď si říkal, že skutečně šlo o nějakou nešťastnou náhodu, ale když tady slyším Báňský úřad, vnitro a armádu, tak jsem silně neklidný, co se v těchto resortech a institucích děje.

Jednak se vymlouváte na zákony. Já jsem hodně zvědavý na to, kde že ty díry jsou a s čím sem přijdete. Ptám se, proč nepřišel někdo dřív? Je vás tam málo v těchhle institucích, kteří se zabýváte elementární bezpečností, sledováním, nakládáním s rizikovými látkami? Na to je málo směrnic a všeho? Na co se vymlouváte, armádo? Prosím vás, vy si nemůžete dát do smlouvy, zvláště, když jste věděli, přece jako majitel objektu musíte vědět, co tam bude nájemce páchat. Vy si tam nedáte, co tam bude dělat! Vy si nedáte do smlouvy podmínky! Mě by nezajímalo nějaké ekonomické ujednání, jestli jste jim to střelili za babku nebo ne, za nájemné. Ale mě by zajímalo, jestli jste si dali do části „Zvláštní ujednání“ smlouvy podmínky, co tam můžou dělat. To udělá každý majitel domu! Ten si také může dát, že tam nikdo z toho neudělá skladiště trhavin anebo že z toho neudělá chemickou továrnu. Pak bych se ptal, co dělají kolaudační orgány v příslušných obcích, pod které to patří, odspona nahoru. Když kolaudují nějakou nemovitost nemovitost ať už novou nebo rekolaudují na nějaké užití, tak přece jsou velice ostré bezpečnostní podmínky, co se tam smí a co nesmí.

Mně přijde, že skutečně tady vykládáte, házíte všechno na nějakou legislativu. Jestliže tedy tomu dobře rozumím, tak tam v okamžiku, kdy to armáda pronajala soukromým

subjektům, tak nastupuje zodpovědnost vnitra. Je to tak? Všechny kontroly byly v pořádku, přesto říkáte, že plot byl zdemolovaný, tudíž tam mohl každý. A já si myslím, že tam končí sranda. Když vám to ještě vybuchne podruhé už pod rukama a vy se dohadujete tři neděle, měsíc, a pak to vybuchne znovu, kdo že to tam má kompetenci ten areál nějakým způsobem zabezpečit, začít hlídat.

Zajímavá zpráva pro mě je, že tedy starostové okolních obcí věděli, co se tam skladuje, tudíž předpokládám, že i kraj i příslušné obce mají v rámci Integrovaného záchranného systému perfektní plány, systém varování, když občané bydlí u takových objektů, co mají dělat v případě havárií. Nebo to nemáte? Kdo za to může? Jak to, že to tam nikdo nevypracoval? Je málo hasičů, aby tohle zkontrolovali? Pokud vím, tak na hasiče padají tři úředníci. A řekněte mi: Může se tohle, co se stalo ve Vrběticích, stát ve vojenských objektech? Je normální, a teď to vypadlo poprvé z vás tady oficiálně, a že do roku 2010, ale fakticky jestli tomu rozumím, tam probíhala delaborace ve skladištích trhavin. To zákon dovoluje?

Není to náhodou tak, že někdo chtěl ušetřit třeba za převozy do nějakých továren, kde se delaboruje, a delaboroval to na místě? To považuji za šílenství! Můžete mi na tyhle věci něco říci? Tohle je zákonem povolené? A nevím, jestli armáda delaboruje také, jestli to děláte ve skladech také, že rozebíráte munici nebo ne?

Řečník: Já teď samozřejmě předpokládám, že všichni, kdo tady sedí, tak chápou, že tento problém jsme tady zdědili po minulých vládách, že my jsme nic nepronajímali ani jsme nic takového nezpůsobili, takže to jenom na úvod. A co se týče samotné smlouvy, můžu vám tady odcitovat, jak bylo ošetřeno, tedy účel nájmu. „Účelem nájmu je užívání předmětu nájmu podle ustanovení čl. 40 o nájemní smlouvě, k těmto činnostem nájemce: skladování munice, výbušnin a zbraní dle zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 99/1995 Sb., zákona č. 341 a zákona č. 310/2006 Sb. Od tohoto sjednaného účelu nájmu se nemůže nájemce odchýlit. Obložnost skladového objektu č. 19 stanovena dle vyhlášky Českého báňského úřadu je...“ A teď jsou tady vyjmenovány: 75.000 kg třídy nebezpečnosti A, 125.000 kg třídy nebezpečnosti C, to je pro tu konkrétní budovu. Nebo 100.000 tis. kg třídy nebezpečnosti B, 150.000 kg třídy

nebezpečnosti D. Obložnost skladových objektů a teď jsou tady další čísla a zase stanoveny atd.

To znamená, tady majitel objektu může přibližně říct, co v jaké kategorii, v jakém množství se může ve skladu skladovat, na co je sklad dimenzován. Ale nemůže tam přímo vypisovat: toto ano, toto ne, tento typ náboje ano, tento typ náboje ne. Takže my tady ty skladové karty, ve kterých se obložnost těchto je jednotlivých kategorií kontrolovat, ty my máme. Nevím, co ještě by majitel měl kontrolovat. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Jestli ještě můžu doplňující otázku. Máte v té smlouvě napsáno - a nesvádějte to přeci ministr nebo nějaký náměstek ministra nekontroluje, navíc vy jste samostatná instituce, jakou uzavřete nájemní smlouvu a co do ní dáte. Na to tam je snad nějaký úřednický establishment, který má fungovat v souladu se zákony. Je v té smlouvě podmínky provozování, ať už jednotlivých objektů nebo areálu? To znamená, že pronajímatelé zabezpečí, že tam bude v pořádku plot, že zabezpečí, že se tam nebude delaborovat. Protože předpokládám, že je šílenství ve skladu výbušnin rozmontovávat výbušniny. To se mi nechce ani věřit. Nebo někde poblíž v dosahu toho, že by mohl muničák vyletět. Že tam bude nějaká zabezpečená ostraha. Je to v té smlouvě?

Řečník: Takže „Práva a povinnosti nájemce“. „Nájemce je oprávněn užívat nebytové prostory v rozsahu a k účelu dle této smlouvy, a to po celou dobu nájemního vztahu. Nájemce je povinen hradit nájemné dle níže uvedených ustanovení této smlouvy. Hradit náklady spojené s obvyklým udržováním, provozem, opravy zámků, výměna žárovek, drobná údržba, opravy. Je povinen po celou dobu trvání nájmu odstraňovat náletové dřeviny vzrostlé v ochranném prostoru pronajatých skladů. Provést opravu oplocení včetně stávajících bran kolem ochranného pásma všech pronajatých skladů. Parametry oplocení jsou stanoveny vyhláškou ... Rozpočet na opravu oplocení u jednotlivých skladů bude před realizací pronajímatelem odsouhlasen. Tímto se částka na opravu...“ Četl bych vám, jenom povinnosti nájemce jsou tady na dvou stranách. Takže nevím, jestli je vůbec teď možné do stenozápisu,

který tady někde probíhá, abych tady četl nějaké další podrobnosti, ale v tomto máme opravdu čisté svědomí.

Řečnice: Jestli ještě můžu k té delaboraci. Delaborace tam probíhala z toho důvodu, že státní podnik VOP 026 Šternberk měl a v současné době ji má i VTÚ delaborační linku. Má to v hlavním předmětu činnosti a ta delaborace samozřejmě probíhala v roce 2007, 2008 až 2010 na speciálních delaboračních linkách, ne v muničních skladech. V muničních skladech byla uložena munice určená k delaboraci. Od roku 2010 delaborace v areálu neprobíhá, protože už není co delaborovat. Jednalo se o municí, která byla původní stará armádní a byla to zakázka na delaboraci munice, která byla zadána státnímu podniku Ministerstva obrany.

Jinak Vojenský technický ústav tam vyrábí v současné době municí, nicméně pouze municí minometovou, nebo vyráběl do doby výbuchu. Na to má oprávnění a týkalo se to opět ve speciálních provozech k tomu určených. V muničních skladech se pouze munice uskladňovala.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Teď je v pořadí pan Kašša a potom teda vy.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Já bych se chtěl ještě vrátit k těm kontrolám. Úplně když si to vezmu jednoduchým selským rozumem, když pomineme všechny vyhlášky, co tu čtete. My jsme tu měli problém, když dám příklad, třeba metanolová kauza. Přijaly se takové zákony, že teď víme o každé flašce v republice. Každá flaška má rodný list, paráda, funguje to. Tak mně neříkejte, že s municí nejde udělat, nastavit ten samý zákon. Vezměte si to, pro mě jako obyvatele Vrbětic, jak já mám žít ve Vrběticích s tím, že za kopcem se mně skladuje munice bez možnosti, aby to někdo kontroloval, v jakém množství co a jak se tam skladuje. Potom přijde tady k takovému problému a na zahradě nám přistávají půlkilové kusy železa. A to je fakt, to neříkám žádný obrazný příměr. To opravdu se tam dělo.

Jak tam máme žít s takovým vědomím, že nejste schopni zkontrolovat, co tam vůbec je? V podstatě ta kontrola tam proběhne tak, že vy tam přijedete, podíváte se do skladu, dobře,

jsou tu bedny, ale co je v nich, nás nezajímá. V kontextu s tím alkoholem mně to přijde úplně směšné. Děkuju.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Teď je v pořadí pan kolega Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové, jmenuji se Chalupa a jsem místopředsedou výboru pro obranu a členem výboru pro bezpečnost. S panem starostou jsem mluvil na jednání Sněmovny chvilku. Celá řada z nás se tady zúčastnila jak jednání Sněmovny, tak jednání různých výborů a komisí, takže informací v této chvíli je dost. Já bohužel získávám pocit, že jednak, a to, co tvrdím už delší dobu, pokud jde o věci, které se týkají bezpečnosti a obrany této země, se stát a celá tato společnost chová poněkud macešsky. To je jeden z mých názorů. Druhý názor je ten, že nakonec tak, jak to tady slyším, se ukáže to, co tady vlastně tvrdíme a co už bylo řečeno. Legislativa tak, jak tady byla nastavena, a je to asi věci i nás poslanců, a to jak současných, tak minulých, je napsána, plní se, ale nespĺňuje současné parametry toho, co je potřeba udělat pro bezpečnost občanů. To znamená analýza, vyšetření policií, závěrečná zpráva, to je to, co potřebujeme k tomu, abychom ty zákony změnili. Nikdo z poslanců neřekl, že se tím nebude zabývat, naopak jsme vyjádřili jasnou vizi toho, že až budou pohromadě veškeré tyto vyšetřovací a jiné dokumenty a analýzy, že se tomu Poslanecká sněmovna bude věnovat v té míře, aby k podobným věcem nedocházelo. To je jedna z dalších věcí.

A poslední, já samozřejmě tu petici vnímám jako velice závažnou, všechny vaše obavy chápu, ale zarazila mě v závěru petice citace: „Naprostá většina okolních obyvatel neměla ani nejmenší tušení.“ Já se chci zeptat, protože jsem tady zástupcem občanů, sám jsem občan – pokud se občané nezajímají o věci veřejné, pak to možná taky v tomto státě vypadá tak, jak to vypadá. Chci se zeptat, protože informace, které mám - hasiči jeli na místo výbuchu s tím, že hoří muniční sklad. To znamená, že Integrovaný záchranný systém věděl, že tam je muničák. Museli to vědět všichni ti, kteří jsou do Integrovaného záchranného systému zařazeni, tedy i starostové obcí. Já se ptám, kdo z občanů se před výbuchy zajímal o to, co se v tomto

muničáku nebo v tomto prostoru děje. A kdo jim tyto informace měl předat, pokud to nebyli starostové obcí? Děkuji.

Řečnice: Dobrý den. Já už jsem chtěla předtím reagovat na poznámku..

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Ale prosím vás, já jsem myslela, že budete odpovídat panu poslanci.

Řečnice: To s tím souvisí. Byla tady zmínka o tom, že kraj a dotčené obce věděly o charakteru nebo o provozu, který probíhá v rámci tohoto areálu. Myslím si, že jsou tady zástupci některých z obcí a bylo by dobré jim dát slovo, protože má otázka směřovala, v jakém rozsahu a jak často byli informováni. Jaký charakter, zcela určitě byl Zlínský kraj informován v rámci schvalovacího procesu společnosti Bochemie. My už jsme, reaguji taky na vaši poznámku, my tady zastupujeme ty lidi a Spolek Za zdravé Valašsko se už v roce 2010 zajímal o tento areál. A s těmi lidmi, se kterými jsme v kontaktu, samozřejmě, bylo několik jedinců, kteří v rámci tohoto areálu profitovali. Ale my znovu opakujeme, že víme o spoustě lidí z našeho okolí a my je tady zastupujeme, kteří neměli o povaze tohoto areálu, tak jak fungoval, že je v něm tak obrovské množství munice uloženo, neměl nikdo povědomí. Neříkám nikdo, mělo několik desítek jedinců. Proto tady i ta naše otázka, kolik vlastně zaměstnanců pracovalo v tomto areálu. Děkuji.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Jestli ještě k tomu můžu, já jsem v roce 2010 byl autorem petice proti raketovému palivu, kdy jsem upozorňoval na to, že ty dva provozy, skladování munice a recyklace reketového paliva vedle sebe nemá co hledat. Samozřejmě, věděl jsem, že ta munice tam je a v jakém rozsahu, to jsem neměl šanci já ze své pozice nějak zjistit. (Řečnice z místa: Ale upozornili jsme na to.) Ale na to jsem upozorňoval, že ta munice tam je. A třeba v roce 2010 jsem upozorňoval také na to, že v tomto areálu někdo povolil rallye závody. Což je naprosto šílené z naší pozice. Na to jsem upozorňoval. Trestní oznámení

jsem nikdy nepodával, prostě nepodal jsem ho, moje chyba. Ale upozorňovali jsme na to a nikdo to neřešil. Děkuji.

Řečník: Dovolím si na to krátce zareagovat. Ano, chyb se dopouštíme všichni, nikdo z nás není neomylný. Ale pokud občané tam, kde žijí, se nestarají o věci, které se jich bezprostředně dotýkají, a vy sám jste uznal, že jste nepodal trestní oznámení, i když jste měl jisté podezření, tak ta věc, tak jak se stala, padá na hlavu nás všech. To není jenom věcí státní správy, je to věcí i místní samosprávy. Mluvíme tady otevřeně - nebraňme se tomu každý převzít tu část odpovědnosti, která s tím souvisí.

Zástupce petentů Rostislav Kašša: Nevím, jak jinak bych na to měl upozornit, když jsem na to upozorňoval na veřejném projednávání ve Vlachovicích, kde jednání řídil krajský úřad, kde jsem na to veřejně upozorňoval. Je to součástí zápisu. Už nevím, jak jinak, další stupeň je už jenom trestní oznámení. Ale považoval jsem, že se těmi mými připomínkami bude někdo zabývat. Bohužel se nestalo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji a než dám slovo kolegyni Balaščíkové, tak my jsme na začátku odhlasovali, že se může do diskuse zapojit kdokoliv, takže i zástupci obcí a starostové, není problém, abyste se i vy do diskuse zapojili. Nikdo vám slovo nebere. Takže teď kolegyně Balaščíková.

Poslankyně Margita Balaščíková: Nejsem znalec na obranu ani na Ministerstvo vnitra, ale takhle jako nezávislý člověk to na mě působí, že, prosím vás, vy jste přece museli vědět, vy jste odborníci na danou tematiku. Když jste prováděli kontroly, tak jste museli vědět, že patrně nejsou dostatečné. On už to tady částečně zmínil kolega Laudát. Já bych se spíš chtěla zeptat, proč jste vy vůbec nevolali, vy pracovníci těchto zmíněných ministerstev, po nějaké nápravě, po legislativní nápravě, abyste mohli provádět kontroly dostatečně, a proč jste nepřemýšleli nad tím, co může z nedostatečných kontrol vzejít. Já musím říct, a to se netýká současných pánů ministrů, kolega Laudát má pravdu, že to je patrně problém už třeba

15letý. Ale vy, kteří jste na těch ministerstvech byli, tak promiňte, já vám musím říct, pracovali jste špatně. Protože jste se nezajímali o bezpečí těch obyvatel a ani teď v podstatě nevidím nějaký výstup a sebereflexi vás, pracovníků ministerstva. Neházejme to na ty, kteří jsou tam rok, protože za rok, to ministerstvo je obrovský orgán a nedá se všechno zkontrolovat. A ani my poslanci, pokud se ten problém neobjeví, tak ho nemůžeme řešit.

A já si myslím, že tady, a musím se zastat patrně i těch starostů, protože on dostane nějaký výstup, ale ani ten starosta, prosím vás, není odborník na danou tematiku. Takže já bych chtěla, abyste konečně sáhli k té sebereflexi a řekli jste si: My jsme špatně pracovali, nějakým způsobem jsme ohrozili občany a napravíme to. A myslím si, že i oni chtějí slyšet jak. A ne že pořád vytáčky a vymlouvání se a kdo za to může. Ale dobře, udělejme tlustou čáru, stala se chyba. Co uděláte? A chtějte třeba tu nápravu legislativní, aby ty kontroly mohly probíhat tak, že už se to nikdy nezopakuje. Protože podle mě vám tady teď něco bouchlo, co se leta zanedbalo, a teď nikdo z vás, ani Ministerstvo vnitra ani obrany neví, kam ten problém uklidit. Ale já si myslím, že tohle občané ani taky už slyšet nechtějí. Oni chtějí slyšet, jak to bude dál, aby k něčemu podobnému ne nedošlo ve Vrběticích, ale nikdy. A ne že vy to zase převezete, prosím pěkně, do Květné. To se musí nějakým způsobem zlikvidovat.

Takže já bych jako poslanec ráda slyšela a myslím si, že to chtějí slyšet i občané zmíněných obcí a nejenom tam, kde ten problém vznikl, co bude dál. Jak budete pracovat na tom, aby se mohly dělat řádné kontroly, jak to bude fungovat. A o tom přesvědčte ty lidi. A nás. A neříkejme, jak to vzniklo, za to nemůžeme, za to nemůžeme.

Řečník: Víte co, tak zakažte soukromým subjektům obchodovat s municí. Je to možné? (Souhlas a potlesk.) To byl pokus o osvětlení té situace z druhé strany. Jestliže stát má legální a legitimní mechanismus, jak udělovat licence k obchodování s vojenským materiálem, jestliže má legislativu, která umožňuje skladovat, prodávat, tak v podstatě ano, je to systém, který, teď se ukázalo, že má nedostatky, které my prohlašujeme, že napravíme. Mně se zdá konstruktivní, co nám říkal pan poslanec Chalupa. Určitě jste si všimli, že skvěle fungoval Integrovaný záchranný systém. Tam není co vytknout, prostě záchranné složky fungovaly, umějí to, věděli, co mají dělat, napravují to. To, že se ukázaly nedostatky a zase

zaměřovat příčinu a následek v tom, že někdo kontroluje a to, že je ta příčina té události, to se mně zdá hodně zkratkovitá spojka. Ten systém je celý a komplexní, on to tu někdo říkal. Čili celý systém obchodování s nebezpečnými materiály a jestli je to ČOI, to je prostě veřejnoprávní kontrola, která je legislativou umožněna a uložena. Čili já se trochu bráním přiklonit k závěru, že kontrol bylo málo, byly formální, a proto to vybuchlo. To ne.

To znamená, ten mechanismus je složitější. Říkáme vám, že obloženost nebyla překročena, že smlouvy jsou uspořádány tak, aby respektovaly to, oč se jedná. Je to zákonnými prostředky umožněno, došlo k tomu neštěstí, ale stavět nás do role – vy za to můžete a my ne, to mně přijde jako zbytečné. My jsme tady proto, abychom na rovinu řekli: Zkusme najít tu věc tak, abychom ji dokázali napravit, odstranit, zlepšit fungování a to si myslím, že je největší smysl toho projednávání a dát informace, které k tomu jsou potřeba. Samozřejmě, že cílem je občan, aby on se nebál, aby byl spokojený. A to, že tam je muniční fabrika, to už je tam dlouho. Že tam jsou sklady, je to dlouho, v té Květné to samé. Čili existují výroby, které pracují s nebezpečnými materiály. Existují a existovat asi budou. Ale my jako stát musíme najít regulaci, aby k takovým neštěstím prostě nedocházelo. Děkuji.

Řečnice: Já bych tedy prosím reagovala na vás. Vy jste řekli: Zakažte obchodování s municí. Prosím vás, kdo to povoluje? Ministr? Nebo to dělají úředníci na těch orgánech? Řekněte mi, kdo to povoluje. Kdo je za to prosím zodpovědný, jak ty smlouvy potom vypadají, jak vypadají ty povolovací věci? Kdo to je? Jenom mi odpovězte jedním slovem. Kdo to je?

Řečník: Zákon. (Šum v sále. Ještě se ozývá ženský hlas: Kdo má na ten zákon -)

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Já myslím, že bychom mohli tuto diskusi ukončit. A další přihlášený je kolega Fiedler. A vy jste se hlásila už dlouho, takže po panu Fiedlerovi budete mluvit vy. Potom mám pana Hovorku, potom mám vás jako zástupce starostů a potom vás.

Poslanec Karel Fiedler: Já jako zpravodaj tohoto bodu musím a mohu konstatovat, že se nám rozvinula košatá diskuse. Doufám, že si pamatuji řadu těch otázek, které mi rezonují v hlavě.

První bych měl na zástupce báňského úřadu. Vyhněme se teď meditování nad tím, jestli v okamžiku, kdy se povolovala činnost Bochemie, bylo nebo nebylo známo, že je tam skladována munice. Vezměme fakt, že víme, že tam v tuto chvíli – nebavíme se o okamžiku povolení – ale že v tuto chvíli, a to vám nedávám za vinu, tam ta munice skladována je - nebo byla - a současně tam probíhalo zpracování toho raketového paliva. Jestli je v pořádku, že to probíhalo současně. Nota bene, jak jsme před chvílí slyšeli, že tam probíhala ještě i výroba munice, minometové munice, jestli to je v pořádku, že to probíhalo současně mezi zpracováním raketového paliva, a jak je to raketové palivo nebezpečné z hlediska náchylnosti k tomu výbuchu, samovznícení, protože já jsem přečetl různé technické listy.

Ale já bych se chtěl ještě vyjádřit k zástupcům ministerstva. Vy se tady neustále oháníte tím, že to je soukromý majetek. Tak mně trochu vrtá hlavou, že jste nebyli schopni donutit ty soukromé vlastníky k tomu, aby vám otevřeli ty bedny s municí, abyste se podívali, jakou má ta munice expiraci. Ale byli jste k mému překvapení schopni je donutit, že zřejmě na vlastní náklady to odvezou. To mi nejde do hlavy. Že nemáme na toho soukromníka páku, aby otevřel tu krabici, ale máme páku na to, abychom ho donutili provést obrovský zásah do jeho činnosti, aby přestěhoval celý sklad.

Dále mám otázku. Do Květné se má převést asi polovina té munice. Co s tou druhou polovinou bude? Ta zůstane ve Vrběticích? Nebo se delaboruje? Nebo se rozprodá? Nebo ji zavezeme někam jinam? Nebo jak to bude?

A teď ještě zpátky k těm soukromníkům. Pro mě je naprosto šokující – a zní mně to jako hororová pohádka a špatný vtip, že Česká obchodní inspekce může vejít do jakékoli prodejny potravin, koloniálu a kontrolovat živnostníkovi, jestli nudle, které tam skladuje, již nemají prošlou dobu upotřebitelnosti, jestli sýry, které tam jsou, nemají prošlou dobu upotřebitelnosti, což maximálně ohrozí – já to teď nechci zlehčovat – pár občanů tím, že budou mít maximálně průjem a nebo že jim ty nudle nebudou chutnat. A municí, která může ohrozit bezpečnost řady občanů, nejsme schopni zkontrolovat? To je jako špatný vtip, pánové.

A navážu na kolegyni Balaščíkovou a dávám jí naprosto za pravdu. Co jste na těch ministerstvech tedy dělali celou tu dobu? Já jsem člen současně i rozpočtového výboru. Schvalujeme rozpočty jednotlivých kapitol, počty úředníků. Každé ministerstvo, každý státní úřad, to je fabrika o sto lidech minimálně. A vy jste tedy věděli, že ty kontroly nejsou dostatečné. A kdo jiný by měl přijít s tím návrhem první? První! Neříkám, my třeba ve sněmovně také na to máme své nástroje, možná bych řekl – já nevím, jestli podíl, ale kdo první by s tím měl přijít než vy, že ty kontroly nejsou dostatečné, že nemáte dostatečné páky. Obrátit se na vašeho ministra, který je členem vlády, který má Legislativní radu vlády, aby předložila zpracovanou novelu zákona a tyhle věci.

Děkuji a prosil bych nejdřív o odpověď zástupce báňského úřadu.

Pan Martin Štemberka: (?) Takže nejdříve k nebezpečnosti toho složeného raketového paliva. Jedná se o výbušninu kategorie D. Nejnebezpečnější jsou výbušniny kategorie A. Výbušniny kategorie D jsou nejméně nebezpečné.

Podle kolaudačního rozhodnutí, které bylo vydáno na objekty, které skladuje Bochemie, by tam v celkovém souhrnu mohlo být skladováno 250 tun této trhavy nebo výbušniny. Kdybychom připustili, že celá ta výbušnina najednou exploduje, tak následky výbuchu by se dostaly zhruba 500 metrů od těch objektů. Skutečnost, že by mohla explodovat najednou, je naprosto nepravděpodobná, protože je to látka, která není tak náchylná k výbuchu, aby vybuchovala v celém objemu. Čili abych to řekl laicky, je to výbušnina, která není příliš nebezpečná, pokud se s ní nakládá způsobem, který odpovídá poučení o tom, jak se má s výbušninami nakládat.

Pokud se bavíme o tom, jestli existence muničních skladů v okolí fabriky, která delaboruje... Nebo delaboruje - to není delaborace - ale zpracovává výbušninu na nějakou hořlavou látku, to záleží na konkrétním posouzení množství, kolik té munice se v okolí skladuje a kolik se skladuje té výbušniny, a na posouzení vzájemné interakce nějakého dominového efektu, které se má provádět právě podle zákona 59/2006.

To je z mé strany všechno. Čili v pořádku to být může, pokud odpovídají podmínky výroby a podmínky skladování tomu, že ty kumulativní účinky se nepřenáší do obytné zástavby. Ale to je věc konkrétního posouzení.

Poslanec Karel Fiedler: Jestli mohu na to krátkou otázku. Podle toho, co víme – já vás nechci tlačit do nějaké jednoznačné odpovědi, ale bylo to v pořádku nebo to nebylo v pořádku podle těch skutečností, které víme?

Pan Martin Štemberka: (?) Podle skutečností, které jsme zjistili, my nevíme konkrétně, jestli to bylo v pořádku. Ale to, že nebyla hodnocena existence muničních skladů, v pořádku nebylo. A to jsme nařídili odstranit firmě Bochemie v minulém roce. Nařídili jsme jim, aby postup podle zákona 59 zohledňoval existenci muničních skladů. Ale to bylo po té události. Do té doby krajský úřad, který tuhle dokumentaci schvaluje, bohužel v té věci nejednal.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Teď jste přihlášená vy, paní Navláčilová. Prosím vás, ještě vteřinečku. Já jsem ještě zapomněla. Pardon.

Řečník (zástupce ministerstva?): Jestli můžu k těm soukromoprávním vztahům. Znovu. Já si můžu vymínit ve smlouvě, co vůči tomu nájemci budu požadovat. Nebo mně to uloží veřejné právo. Čili soukromoprávní vztah, veřejnoprávní vztah. To, jestli si vymíním, že můžu kontrolovat obsah těch beden do posledního detailu nebo to ukládá veřejnoprávní předpis, to je jedna věc. A druhá věc, na kolik fakticky to jsem schopen vykonávat.

To, že byly rozpočty snižovány, že taková událost se nestala, s tím počítáme a požádáme samozřejmě o to, abychom dostali navýšené prostředky pro tuto činnost. Takže my nejsme takoví, abychom si neuvědomovali, že tuto činnost je zapotřebí vykonávat i vůči těm soukromoprávním subjektům, zvlášť může-li dojít k takové kumulaci.

Nebavili jsme se ještě o příčinách a následcích a odpovědnosti. Uvědomme si, že se tady pohybujeme na ledě, kdy to dospěje do nějakých sporů a bude se hledat náhrada škody a

odpovědnost, kdo za to může. Na to bych velmi silně upozornil, abychom nezaběhli do detailů, které by připouštěly nebo bez důkazů umožňovaly jednoznačně či v náznacích říct – vy za to můžete, vy jste nic nekontrolovali, vy máte máslo na hlavě. Obrátí se to vůči státu, protože nás zažalují ti, kteří čekají na to, jak se bude projednávat odpovědnost za vzniklé škody. Já jenom upozorňuji, že bez vyšetření té věci, oficiálního a řádného, se nemůžeme pustit do tvrzení, která jsou jednoznačná, protože nikdo z nás neví, co se tam stalo, jaká příčina toho byla. Jenom řešíme, aby se to už nestalo do budoucna souběhem těch faktorů, které tam nastaly. Ale my nevíme, co byl ten spouštěcí mechanismus, pokud se nedomníváme, že tam někdo na začátku u toho řetězce byl, a co jednoznačně lze přičíst zanedbání povinností, protože my budeme hledat porušení povinností, kvůli té odpovědnosti. Tak jestli to bylo na straně subjektů, které tam měly ten materiál, jestli s tím někdo manipuloval a jak. Čili to ještě na začátku tady toho šetření, které pak může dospět, až pokud se takové spory budou odehrávat, k tomu, aby se hledala odpovědnost za škodu. A ta může být obrovská.

To znamená, teď se bavíme o tom, zda stát má dobře ošetřené – a co by mohl v tom lépe udělat – případy, které znamenají, že existují nebezpečné materiály, že se prodávají, že se obchodují, že se uskladňují. Děkuji.

Pan Martin Štemberka: (?) Ještě na doplnění znovu opakují to, co jste se mě ptal. To byla čirá spekulace. V době schvalování celý ten proces byl v pořádku. Nicméně bych chtěl doplnit ještě jednu věc. U výbušnin, protože se jedná i o firmu Bochemii a o výbušniny, které ona zpracovává, tak tam ten režim toho, jestli víme nebo nevíme, co mají ve skladech, je řízen jinými právními předpisy. A my víme přesně, jaké množství výbušnin skladují a v jaké kvalitě. Protože to jsou výrobky. A výrobky samozřejmě musí mít podle zákona 22 certifikát. Čili my nekontrolujeme jako státní báňská správa každou tu krabici, ale ten certifikát, jestli odpovídá ten výrobek tomu, co je deklarováno na tom certifikátu, jestli se tam skutečně skladuje to, co se deklaruje na tom certifikátu.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Takže paní Navláčilová, teď máte slovo vy.

Paní Petra Navláčilová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla zeptat Českého báňského úřadu. V roce 2014 byla aktualizována bezpečnostní zpráva společnosti Bochemie. Jaký charakter vrbětického areálu obsahuje tato nová aktualizovaná zpráva? Jaké skutečnosti o povaze tohoto areálu jsou v nové bezpečnostní zprávě? To je jedna moje otázka.

Druhá otázka. Zmiňujeme tady raketové palivo. Víme, že výbušnost dováženého raketového paliva je potlačena množstvím vlhkosti. Výsledným produktem té recyklace je chloristan amonný. Můžete nám prosím odpovědět: Víme, že tam bylo skladováno podle údajů Lidových novin přes 42 tun chloristanu amonného, který se začal od konce minulého týdne odvážet. Můžete říct, jaká je povaha tady toho výsledného produktu chloristanu amonného?

A pak jsem ještě chtěla reagovat na slova poslance Chalupy, který tady už bohužel není. Ale z toho, co my se tady dozvídáme. My jsme tady proto, protože nás právě zajímá to dění okolo nás. A jsme maximálně tím stavem znepokojeni. A můžu říct, že nejenom že my se tady nedozvídáme odpovědi na otázky, ale ty odpovědi, které vy nám dáváte, nás ještě víc znepokojují. My se tady dozvídáme, že za to může špatná legislativa, a nebo to, že občané se špatně zajímají o dění okolo. Můžou občané... Když vzpomenu rallye - tu rallye tam někdo povolil. Přece ta auta se tam nevznesla z nebe. A reakce na to je, že občan nepodal žalobu?

Areál se nachází ve druhém stupni chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty. Jestliže si tam chcete postavit jakoukoli stavbu, musíte splňovat určitou legislativu. A my se dozvídáme, že vlastně nikdo nekontroloval, co je obsahem beden, které tam jsou. Z těch odpovědí, pokud jsem to dobře pochopila – já to tak chápu – nikdo vlastně neví, co bylo obsahem tady těchto beden. Vojenský technický ústav dostával čtvrtletně přehled, a nebo na základě systému přepravy jste měli podrobný přehled, co v tom areálu je. Věděli jste tedy o tom, že jsou tam skladovány letecké pumy. Já opravdu nechápu, jak na základě těchto informací vůbec mohlo docházet k tomu, že byly určité roky, kdy tam žádná kontrola nebyla. Pak tady nechápu vyjádření dnes už bývalého ředitele Vojenského technického ústavu pana Irovského, který vlastně veřejně prohlásil, že za dob působení Vojenského technického ústavu tam Policie České republiky nebyla.

Nezlobte se na mě, ale ta situace je mimořádná a já opravdu odmítám zlehčování, že okolní občané se měli zajímat o dění okolo tohoto areálu víc. Myslím si, že starostové jednotlivých obcí vám řeknou, jak byli informováni o této povaze. Myslím si, že určitě viníkem není to, že občané se dostatečně nezajímali o to, co v tom areálu probíhá. Otázka je, když vlastně téměř žádné ministerstvo nebo Policie České republiky... Vy jste byli zvoleni a zastupujete nás, občany! A my pevně věříme, že vy naplňujete to, s čím vás jednotliví voliči zvolili. A prosím vás, odmítám to, že by to mělo být svalované na nás, občany, že jsme se víc měli zajímat o tento objekt. Když vy nám vlastně tady vykládáte, že ani na základě vykládání různých příslušných zákonů to vlastně nikdo kontrolovat nemohl. My jsme kontrolováni za jakékoli daňové příznání. Okamžitě máme zpětnou kontrolu. A tady se bavíme o leteckých pumách, nedej Bože o raketách SS-20, kde vlastně na začátku nám řekne šéf pyrotechniků, že tam jsou, ale nicméně se neví, v jakém stavu jsou, jestli jsou to makety... Jednoznačně nikdo neřekl, že ty rakety SS-20 tam nejsou, a nebo ano, jsou a jsou v takovém rozsahu. Toto je mnohem víc alarmující než skutečnost, jestli se o to dění zajímalo pět, deset nebo dvacet tisíc obyvatel v okolí! My opravdu víme, ale to jsou informace, které jsme se dozvěděli až následně po těch výbuších... My jsme absolutně neměli důvod v té době nedůvěřovat státu, že se o to zajímá. My jsme věděli, že v roce 2006 působí vojáci v nedalekých kasárnách. Nicméně pak jsme věřili tomu, že stát se pečlivě stará o tento areál. Ve známost přišel až pak rok 2010, kdy jsme se až se zpožděním dozvěděli o tom, že nějaká společnost Bochemie tam žádá schválení určitého procesu.

Je absolutně nemyslitelné, aby nikdo z tohoto nevyvozoval jednoznačné důsledky a závěr, který jasně ukáže, kde přesně bylo pochybení. Ale znovu opakuji, odmítáme svalování na nás, občany. Stát měl dostát své povinnosti a stát měl dostatečně chránit občany. A tomu se tak neděje. My teď tam máme v okolí pandury, Iveca, vojsko... Opravdu nikomu z vás bych nepřála žít tady v této oblasti. A ty vaše odpovědi pro nás nejsou dostačující. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Chcete se vyjádřit?

Řečník (hovořící před chvílí – zástupce ministerstva?): Mrzí mě, že to takhle působí. My říkáme tak, jak je to ve skutečnosti. A říkáme, že se pokusíme o nápravu. Já bych neříkal, kdo za co může. Prostě ta situace dospěla až do tohoto neštěstí. Stát se záchrannými složkami snaží napravit, co se tam stalo. Říká, že bude postupovat tak, aby umožnil svým orgánům prostřednictvím právní regulace zabezpečit a překrýt mezery, které se v legislativě objevují.

Ten dojem, ten subjektivní pocit, to nedokážu vyvrátit. Snažím se to pochopit. Můžu vás ujistit, že premiér se tím velmi vážně zabývá, že vnitro i obranu úkoluje prakticky na každé vládě, abychom informovali o situaci, a snaží se, aby se nebezpečí snížilo tím, že se to odveze pryč, že se vyčistí ten prostor pro to, aby tam ta rozházená munice nebyla. A víc, než to, co vám teď říkáme, pro to udělat nemůžu. Vedle toho běží ještě to vyšetřování, které jsme zmiňovali. A já si troufnu říct, že občané - protože zájem o to je intenzivní a z pochopitelných důvodů - s tím, co půjde, seznámeni budou. Takže se dozvíme, co a jak v tom souvislém řetězu příčin a následků se stalo. Tolik jenom pro tuto chvíli. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Kolega Hovorka ještě žádal o slovo. Vy chcete ještě odpovědět! Pardon, já jsem si nevšimla.

Pan Martin Štemberka:(?) Pokud se týká bezpečnostní zprávy, kterou předložila Bochemie, tak ta ji předložila v rámci nějakého pravidelného obnovování, shodou náhod někdy na přelomu října a listopadu. A opět se tam neobjevilo nic o muničních skladech. A my ze znalosti věci, z toho, že tam došlo k nějaké události, jsme upozornili na to, že by tam zřejmě mělo být něco o těch muničních skladech uvedeno. Já to říkám velmi zjednodušeně, ale upřímně řečeno, pokud by k této události nedošlo, tak my bychom nevěděli, že tam ty muniční sklady jsou. (Hlas z pléna mimo mikrofon: Vy je nekontrolujete?) My nekontrolujeme muniční sklady. (Hlas z pléna: Ze zákona... Právě proto jsem na to upozorňoval.) A upozorňoval jste na to u řízení, které vedla státní báňská správa? (Hlas z pléna: Ne v rámci řízení, které vedlo krajské (?)... /Není rozumět, vše mimo mikrofon./) A teď to chci říct. Kdo z těch orgánů, jak tady sedíme, věděl jak o muničních skladech, tak o té

výrobě výbušnin? Jenom krajský úřad. (Hlas z pléna mimo mikrofon se na cosi ptá, ale není rozumět.) Ten zákon je postaven – (Hlas: VTÚ o tom nevěděl?) VTÚ není orgán státní správy. Nezlobte se, nemůžu za něj mluvit. (Ženský hlas z pléna: A krajský úřad s vámi nekomunikoval?) Krajský úřad se nás ptal na každý ten záměr zvlášť. A nás se ptá pouze na ten záměr, který se týká zpracování výbušnin, ale neptá se nás na skladování munice. (Nesrozumitelná poznámka z pléna.) Nevím, jestli to je záměr. Takhle to prostě říkají zákony. Každý z našich úřadů, které tady zastupujeme, má určité kompetence. A ty kompetence se někde setkávají. V tomto případě se setkávají dle mého názoru na krajském úřadu. (Opět nesrozumitelná poznámka z pléna mimo mikrofon.)

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Prosím vás, ale tady je vedená diskuse. Máte klidně možnost se do diskuse přihlásit a jít i k mikrofonu, takže nemusíme takhle na sebe pokřikovat.

Pan Martin Štemberka: (?) Pokud se můžu vyjádřit k nebezpečí látky chloristan amonný. Podle klasifikace ADR se nejedná o výbušninu, ale o látku, která podporuje hoření, protože je to látka, která je hořlavá. A jedná se o prekurzor výbušnin, tzn. látku, která se používá k výrobě výbušnin.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobře. (K hlásícímu se řečníkovi.)

Pan Jan Strouhal: Podle bezpečnostního listu firmy PENTA -

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Prosím vás, zapněte si mikrofon, který máte po pravé ruce. A ještě vás poprosím -

Pan Jan Strouhal: Jmenuji se Strouhal a jsem spoluautorem petice. Podle bezpečnostního listu firmy PENTA.cz (?) je chloristan amonný zařazen do standardní věty – výbušnina, nebezpečí masivního výbuchu H201. Neuvádíte to nikde. I podle mluvčí firmy

Bochemie, jak bylo uvedeno v novinách: odváží se chloristan amonný, chloristan amonný není výbušnina, nejde o explodující látku, pouze oxidující. Zdá se mi, že se uvádí zavádějící nepravdivé údaje. Bezpečnostní listy, které jsou vytvářeny... Protože se pohybuji taky v oboru elektřiny, kde děláme různá výbušná zařízení, setkávám se s nimi denně. Pokud posuzuji nějaké zařízení, mám na to bezpečnostní list, je to tam, zařadím ho do určité třídy. Pokud ne, nezařadím. Nevím, kde se stala chyba.

Pan Martin Štemberka: (?) Já můžu znovu jen zopakovat, že direktiva Evropské unie chloristan amonný nezařazuje jako výbušninu. Čili podle ADR se nejedná o výbušninu, ale o látku, která hoří a ze které se výbušniny vyrábějí.

Pan Jan Strouhal: Dobře. Proč firma PENTA, která je jedna z velkých chemických firem, to má na bezpečnostním listu nazvané takto a Evropa jinak?

Pan Martin Štemberka: (?) To je otázka pro firmu PENTA, to skutečně nevím.

Pan Jan Strouhal: Ve schvalovacích podmínkách máte: chloristan amonný je látka pevná, toxická a silně explozivní. A to je citovaný výtažek ze schvalovacích podmínek Bochemie.

Pan Martin Štemberka: (?) Já vám dám odpověď na to, jestli chloristan amonný -

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Můžu jenom vteřinku? Jakmile dokončíte vždycky vaši řeč, tak vypněte, prosím vás, ten mikrofon. Děkuji.

Pan Martin Štemberka: (?) Já se vám pokusím dát technickou odpověď. To složené raketové palivo se skládá z chloristanu amonného a dalších látek, které z chloristanu amonného dělají výbušninu. Když ze složeného raketového paliva ty látky odstraníte, dostanete látku, ze které se výbušnina vyrábí. Všechny procesy, které se týkají složeného

raketového paliva, ať jeho přepravy, skladování atd., podléhají předpisům o výbušninách. Látka chloristan amonný sama o sobě výbušninou není a předpisy o výbušninách se na ni nevztahují z jednoho prostého důvodu, že se nejedná o výbušninu. Pokud nechcete přijmout tento můj odborný názor – a ten vychází skutečně z toho, že ta látka nevybuchuje.

Pan Jan Strouhal: Já bych jenom v krátkosti zareagoval. Říká vám něco katastrofa PEPCON? Neříká. V roce 1988 v Nevadě vybuchla fabrika, která zpracovávala chloristan amonný. Můžu vám to dát na přečtení. Je to normálně volně přístupné na internetu, na Wikipedii, kdekoli jinde. Všichni ví, že to je výbušné. A tady se všude v republice tvrdí, že to výbušné není. Když si přečtete ty následky, co to udělalo... Je to zdokumentované. Amerika není zrovna tak malý stát, aby to nemohlo být pravdivé. Děkuji.

Pan Martin Štemberka: (?) Já k tomu nemám co dodat. I v Americe chloristan amonný sám o sobě nevybuchuje. Vybuchuje pouze tehdy, když je dohromady s dalšími látkami, které jeho výbuch umožní a rozvinou.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Než dám slovo dalšímu diskutujícímu, chtěla bych znovu vyzvat zástupce starostů a obyvatel dotčené oblasti, aby se zúčastnili diskuse. Protože co si budeme namlouvat, vy jste přijeli z Moravy, kdežto my a kolegové poslanci se můžeme se zástupci ministerstev vidět určitě častěji než vy. Takže neváhejte a diskutujte. Musím dát slovo přece jen kolegu Holíkovi, potom má slovo už pan zástupce starostů a potom už hned vy. Hovorkovi, omlouvám se. Je napsaný dřív. Pardon.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl navázat na to, co bylo řečeno od kolegů z báňského úřadu. Prosím vás, mně z toho, co jsem nastudoval, z těch dokladů, které se týkaly povolování chemické výroby, delaborace raketového paliva závodu Bochemie, vyplývá, že tato výroba byla povolena neoprávněně, protože byly zamlčené skutečnosti, že v areálu se skladuje munice. A to bylo zamlčeno i ze strany těch posudků, které k tomu byly předkládány. To, že to potom někdo za dva roky, za tři roky na základě vaší

výzvy doloží, to podle mě jaksi nevyvíňuje stavební úřad z toho, že tuto skutečnost pominul při povolování této výroby. A já se ptám, jestli i tato výroba v areálu Vrbětice bude zrušena a jestli veškeré raketové palivo a chloristan amonný bude odvezen. A doporučuji ještě, aby vám starostové obcí řekli něco o tom, jací lidé byli najímáni na práci v těch muničních skladech. Že to často byli lidé mladší 18 let a že to často byly osoby, které měly problémy s alkoholem. A také by bylo dobré, kdyby starostové ukázali plán toho areálu, abyste viděli, jaký je rozsah těch odprodáných pozemků firmě Excalibur. Abyste viděli, že se nejedná o něco jednotlivého a zanedbatelného a že se jedná o velkou část tohoto areálu. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Pokud budeme dávat technické připomínky, tak jako první se hlásil kolega Holík a hned potom pan kolega Fiedler. Ale já jsem skutečně chtěla, aby mluvili hlavně starostové a zástupci občanů. Takže pane Holíku.

Poslanec Jaroslav Holík: Já už tedy jenom velice krátce. Navážu na představitele báňského úřadu. Ano, raketové palivo je skutečně výbušnina kategorie D, čili málo nebezpečná. Ale protože jsem vystudovaný chemik, tak vám velice jednoduše vysvětlím jedno. Oxidační činidlo chloristan amonný se při hoření rozkládá na chlorovodík a amoniak. Je tam samozřejmě hořící látka, hliníkový prášek, a zpomalovač je kaučuk akrylnitrilový. Čili při tom hoření vzniká ještě kyanovodík. Takže pokud by došlo k výbuchu, on by byl opravdu malý. Ale to hoření by stačilo, aby v několika kilometrech ti lidé byli otráveni.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Teď technická kolega Fiedler a potom hned budete mluvit vy, ano?

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Já se omlouvám starostům, už teď dostanou větší prostor. Já bych chtěl jen zareagovat na to, co tady už dlouhou dobu rezonuje, říkal to kolega Hovorka. Já jsem s kolegou Holíkem měl před nedávnem v televizi brífink, který se právě týkal Bochemie, kde jsem už tyto informace sděloval. A jsem v uvozovkách spíše bohužel tedy rád, že to tady zaznělo ze strany zástupců báňského úřadu, že v té zprávě opět chybí

zmínka o tom, že likvidace raketového paliva se nachází v těsné souvislosti skladování munice. Když jsem se seznamoval s těmi podklady - nemám je tady u sebe, mám je v kanceláři - tak tam bylo opravdu uvedeno, že likvidace raketového paliva bude v areálu, který je bývalým skladem muničním, nikoliv současným. To je velmi podstatná věc, Reaguji tím na to, co říkal kolega Hovorka. A současně také by bylo dobré vědět, jak je to – to, co tady právě zmínil kolega – se zaměstnáváním osob, které měly 18 let, různé problémy. Je tam všude kamerový systém. Probíhala tato věc v pořádku? A nyní doufám, že starostové, kteří právě mají o tomto povědomí, o tom, co se tam dělo, jaké osoby tam byly zaměstnávány, by mohli dát o tom nějaké informace, vyvrátit nebo potvrdit. Očekávám, že se k tomu vyjádří. Děkuji.

Starosta pan Miroslav Pala: Dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Miroslav Pala, starosta obce Lipové. Vlastně starosta obce nejpostiženější, protože tady se mluví o Vlachovicích. Naše obec byla evakuovaná celkem třikrát, bylo to šest dnů. Co tady zaznělo, tak podle mého názoru tady zaznělo dost nepravd, protože už mi z toho připadalo, že jsme si měli my starostové a hejtman stoupnout k tomu děravému plotu a hlídat to tam. Bohužel tady byl upozorňovaný VTÚ naším Mysliveckým svazem na to, že plot je nevyhovující, že se tam dějí různé věci. Ale nikým jsme nebyli upozorňováni na to, co se tam vlastně skladuje kromě toho, že v roce 2009 nám ani nebylo sděleno, jsme se dozvěděli, že tam má být firma Bochemie. Proti tomuto jsem podepsal tehdy nějakou petici. Jako obec jsme se tehdy proti tomu vyhradili. Na toto nebylo vůbec reflektováno, i když se vyjadřujeme ke kdejaké prkotině, pomalu i ke stavbě záchodku, když to tak vezmu.

Co se týče dalších věcí, zaznělo tady o prodeji pozemků, že tady tyto pozemky byly. Když jsme měli jednání ve Vlachovicích, zúčastnil se předseda vlády, hejtman a všichni tady tito zodpovědní pracovníci, bylo nám tam řečeno před předsedou vlády, který je na toto svědek, že všechny pozemky jsou ve vlastnictví státu, že momentálně nic není prodané, že všechno vlastní stát. Jak je možné, že se na jeden krát dozvídáme, že některé pozemky jsou prodané. To absolutně nechápu, když se někdo vyjádří, že má z katastru zjištěno, že to stát neprodal, že je to ve vlastnictví. Pak nechápu, jak rychle se to prodalo nebo proč na to nebyly upozorněny obce. Když obce požadují od státu odprodej pozemků pod chodníkem, pod

obecní komunikací, tak mi to trvalo dvanáct let. A nebýt v té době senátora Tomia Okamury, nechci ho vychvalovat nebo tady toto, já jsem nestranný, tak jsme to neměli do dneška, protože interpeloval někde na ministerstvu, a po této interpelaci nám tyto pozemky byly převedeny.

Co se týče nějakého zajištění, obce požadovaly po tomto výbuchu nějaký krizový plán. Až na interpelaci na druhém zasedání Bezpečnostní rady státu, která se konala na VÚT ve Slavičíně, nám byl před čtrnácti dny tento krizový plán nějakým způsobem doručen. Takže do té doby neměly obce absolutně ponětí, co se tam děje. Jako že by obec měla mít ponětí. Obec se dozvěděla všeobecně, že jsou to vojenské sklady. Jak jsem řekl dříve, pokud to měla armáda, občany ani ve snu nenapadlo, že by se tam mohlo něco takového stát, protože to bylo zabezpečené, hlídané. Vlastně 80 roků tam ty sklady existují. Nikdy kromě nějakého drobného zranění pracovníka, který si to zavinil svým způsobem, že nedodrhuje bezpečnost, se tam nic nestalo.

Mluví se tady o další bezpečnosti. Padlo tady moc názorů. Když do obcí dojde kontrola, nařizuje pomalu ve školce, jak má vypadat kachlička. Jsem úplně překvapený, že tady se obchoduje s municí, skladuje se munice. Najednou se říká, že se ta munice skladuje k delaboraci, nedelaboraci. Jak to že, to vybuchlo, když se tam nedelaborovalo a sklady byly určeny jen ke skladování? Na to se mě ptají občané. Jak to, že to vybuchlo? Přece neexistuje, aby munice bez nějakého zásahu sama od sebe vybuchla. Takže na toto je největší dotaz. Nevím, co pro to ještě obce mohly udělat.

Ještě dneska máme zahrazené pozemky, máme zahrazené lesy. Občané tam nemají přístup. Máme zahrazenou komunikaci. Když se zeptáme na nějaké odškodnění tady těchto občanů, jakou budou mít kompenzaci, protože se jim značně omezuje svoboda pohybu, tak jsme dostali odpověď - žádost, kterou nám dal kraj, ta žádost tady toto nezahrnuje, zahrnuje věci movité, takže občané tam mohou uplatnit, že jim tam zdechla slepice, kačena a vypadla jim tabulka v okně. To je vše. Po nějaké interpelaci na generála Dvořáka, který toto dostal na starost, nám bylo sděleno, že ti občané si mohou do žádosti dopsat tedy tyto pozemky, čísla parcel a vyčíslit i škody na tom pozemku. Nevím, jak to mají tito občané udělat, protože nevědí, dokdy ten přístup bude zamezený a jaké škody jim tam vlastně tím rozptylem vznikly.

Pak k té bezpečnosti. Dneska nám tam vykládají o bezpečnosti. V krizovém plánu se vytyčily určité kruhy 1200, 1500, 1800, dva kilometry od skladu. Ale v době, kdy vybuchoval sklad číslo 12 a nad lesem a nad obcí nám létaly žhavé granáty a dopadaly i na louky v okolí, se obec evakuovala. Osmdesát občanů stálo na náměstí, tři autobusy a nikomu to nevadilo. Takže už jenom toto je k zamyšlení.

Dneska už se všichni ohánějí bezpečností a nechtějí nám otevřít komunikaci, která je tam vlastně klíčem ke všemu, jsou to necelé dva kilometry a potřebovali jsme tam občany minimálně na nějakou kartu nebo v doprovodu, bohužel, prý by mohli jít do lesa nebo já nevím kde nebo co. Tak ten občan, když jede do práce, tak se asi bude stavovat v lese. (Proneseno ironickým hlasem.) Nechápeme různé věci.

Toto by bylo ode mne asi zatím všechno a děkuji vám za pozornost.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Taky děkuji. Nevím, jestli chce někdo z vás reagovat. Vy jste se hlásila dál do diskuse.

Paní Monika Ševčíková: Dobrý den. Monika Ševčíková. Já tady mám otázku čistě z pohledu laika, občana, který musí žít vedle třiceti tun chloristanu amonného, dneska možná již méně. Z vaší informace chloristan vybuchuje pouze, když je s dalšími látkami. Jak tady pan poslanec Holík řekl, malý výbuch možná hrozí, ale to hoření, při kterém vznikají plyny, by nás všechny mohly otrávit. Já se ptám z hlediska vaší odbornosti, pokud by ten granát spadl na ten sklad s chloristanem amonným a všechno by tam začalo hořet a unikal by ten toxický plyn, byly jsme opravdu v přímém ohrožení života? Mám se teď bát, když se tam bude delaborovat munice, bude se tam provádět sanace, budou tam manipulovat s municí a náhodou to spadne na zbytek toho chloristanu amonného a to začne hořet, mám utíkat ze strachu před toxickým plynem? Děkuji.

Řečník: Pokud bychom připustili, že se toto stane, vzhledem k tomu, že ty sklady nejsou postaveny tak, aby byly bez střechy nebo bez zdí, čili asi přímý zásah té výbušniny nehrozí. A jak už jsem tady říkal dříve v jednom vstupu, tak ta výbušnina, to znamená to

raketové palivo není až tak ochotné k výbuchu, aby v celém objemu vybuchovalo, tak si myslím, že k výbuchu celého množství výbušniny, toho raketového paliva, by pravděpodobně nedošlo, ale nějaké ohrožení od této výroby samozřejmě hrozí. Je to stejné jako u každé jiné výroby výbušnin nebo zpracování výbušnin, samozřejmě hrozí. Stejně jako v Pardubicích, kde se vyrábějí výbušniny, tak i tady, ano, hrozí určité nebezpečí. A právě předmět toho, jak velké to nebezpečí je a jak se má reagovat, má být v tom havarijním plánu příslušného kraje. To je všechno, co k tomu mohu říct.

Paní Monika Ševčíková: S dovolením budu reagovat. Já ten plán doma nemám. Když to tam začne bouchat a je tam ten chloristan, mám vědět, jestli mám utíkat nebo ne. Mě z kraje nikdo informovat nebude.

Řečník: Ten havarijní plán zcela jistě není jen o tom, že se něco může stát, ale jaksi zavazuje samosprávu k tomu, aby vás o tom informovala.

Paní Monika Ševčíková: Takže se mám spoléhat na samosprávu?

Řečník: Stejně jako v případě v každé jiné havárie.

Paní Monika Ševčíková: Ta havárie se tam stala. My jsme byli v ohrožení a bohužel se nemůžu na tu organizaci spolehnout, protože nám ty plány nebyly představeny, nám nebyl vyhlášen žádný krizový stav, stav nebezpečí. Zato v Lipové byl vyhlášen stav chemického ohrožení. Ve Vlachovicích nebyl. Tak se ptám, z jakého důvodu byl ten stav vyhlášen v obci Lipová a nebyl ve Vlachovicích.

Řečník (možná pan Štemberka): Obávám se, že na to nedokážu odpovědět, protože ty havarijní plány ani neschvaluje ani nestanovuje Státní báňská správa a jedná se o dokumenty, které jsou součástí Integrovaného záchranného systému. Čili já k tomu opravdu nemám co říct.

Řečník: Říkám, dozvíte se to od samosprávy. Pokud kolegové z Ministerstva vnitra mají potřebu zasáhnout do toho, jakým způsobem se řeší v Integrovaném záchranném systému havárie, tak bych je poprosil, ale já vám k tomu opravdu... (mikrofon vypnut předčasně).

Řečník: ... (mikrofon zapnut opožděně) tady k bodu čtvrtému - požadavek na záznam naměřených hodnot škodlivin. Měření škodlivin v ovzduší, zplodin hoření a průmyslových škodlivin od okamžiku prvního výbuchu od 12:40 dne 16. října prováděli složky IZS, to jest hasiči mají chemickou laboratoř, to znamená ano, měřilo se to, a to s negativním výsledkem. Nadále jsou prováděna další měření čistoty a tak dále. Čili ovzduší je monitorováno.

Pokud se ptáte do budoucna, co se mohlo všechno stát, tak v podstatě záchranné složky cestou samosprávy - hasiči by prostě evakuovali prostředí, pokud by k něčemu takovému mělo dojít, protože oni to monitorují. Stačí to takhle?

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Než se paní rozmyslí, teď je na řadě pan kolega Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. Vladimír Koníček - poslanec za Zlínský kraj. Já mám jenom jednu otázku na Ministerstvo obrany. Vy jste, pane náměstků, říkal, že ten areál se vlastně budoval už od roku 1936. Pak je mi divné, že jsou tam nějakí restituenti, maximálně že by stát tam vydával nějaké náhradní pozemky v rámci plnění restitucí. Tak to se chci zeptat, jestli tam k něčemu takovému došlo, že vlastně stát tam vydal pozemky restituentům na základě nějakého nároku, protože jestli je pravda to, že prostě je ten areál od roku 1936 muniční sklad, tak tam k žádným restitucím nemělo dojít. To je první dotaz.

Druhý - napřed jste nám říkal, že ty smlouvy jsou v nějakém režimu, a pak jste z těch smluv rozsáhle citoval, takže si myslím, že by určitě nebyl problém, kdyby buď petičnímu, popřípadě když ne petičnímu, tak kontrolnímu výboru byly ty smlouvy k dispozici.

A potom mám dotaz na Ministerstvo vnitra. Před výbuchem se kontrolovaly jenom bedny a naráz po výbuchu lze dovodit (?), že tam chybí osm malorážkových nábojů, aspoň tak jsem, když jsem poslouchal, tak ty byly mimo bedny, nebo se kontrolovaly po výbuchu i ty bedny? Naráz to šlo po výbuchu kontrolovat obsah těch beden, ale před výbuchem to nešlo?

Řečník (pravděpodobně pan Kuchta): K těm pozemkům poprosím kolegyni, ta má detailnější přehled.

Řečnice (pravděpodobně paní Kopecká): Detailnější - to nevím. Nicméně jak je možné, že se vznesly restituční nároky, vám v současné době nemůžu říct. Samozřejmě vám to můžeme poskytnout dodatečně. Předpokládám, že ty sklady byly budovány od roku 1936, dokončeny byly, tak jak říkal pan náměstek, v roce 1945 a následně byly ještě rozšiřovány, takže tam skutečně docházelo z mého pohledu ke znárodnění a k zabránění území soukromých osob, ale i obcí, protože mezi těmi restituenty nejsou jenom fyzické osoby, ale jsou tam také například, jak říkal pan starosta, lesní pozemky některých obcí a tak dále. To znamená, tam je skutečně velmi mnoho majitelů. Takže podrobnější informaci jsme připraveni když tak dodat, ale určitě tam došlo k naplnění restitučního zákona.

Řečník (pravděpodobně pan Kuchta): Ještě k těm smlouvám. Já jsem tedy četl pasáže, ze kterých nevyplývá, o jakou firmu se jedná, neříkal jsem žádné detailnější záležitosti. Takže to byly jen obecné pasáže, abych vás uklidnil v tom smyslu, že tam opravdu bylo myšleno na ty povinnosti nájemce. Jako samozřejmě jestli chcete nahlédnout do smlouvy, já vám do ní dám nahlédnout, ale nemůžu vám ji nechat, abyste to někde kopíroval nebo tak. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Vteřinu. Takže teď máte slovo vy, pane Kašši. Ještě budete odpovídat? Dobře.

Řečník: Určitě. Víte co. To je taková trošku náhodně postavená otázka. Já nevím, kde jste vyčetl, že chybí osm malorážkových nábojů.

Řečník: To jsem říkal já.

Řečník: Tak jestli kolega to říkal, tak potom ta informace (z mikrofonu je slyšet náhlý hluk v sále) ve vztahu k tomu, co tam je za množství, asi sám jaksi přijdete na to, že to opravdu za běžné situace možné není, ale když se kontroloval ten stav po výbuších, tak bylo samozřejmě potřeba se podívat i na to, pokud tam někde byla ta munice rozházená, propadla střechou, nebo byl prostě jiný stav, než když kontrolujete proces toho, že tam jsou deklarovány nějaké prostředky a že ty prostředky jsou uloženy. Takže to mělo úplně jiný charakter.

A pokud se tam někdo ptal, jestli z toho byla fotodokumentace, tak jakým způsobem se ta kontrola následná, když to tak nazvu, po tom výbuchu provedla a nebude tam žádný problém, tak já vám to řeknu, resp. vám tu informaci podáme, jestli by to takhle stačilo.

Řečník (pravděpodobně poslanec Fiedler): Já na chvílku zastoupím kolegyni, která si potřebovala odběhnout. A nyní je na řadě přihlášený pan Kašša.

Pan Kašša: Dobrý den. Já bych chtěl ještě reagovat na vás. Vy jste říkal, že to raketové palivo je málo náchylné na zahoření a tak dál, na výbuch, na výbuch. Ono se to tam dovází jako zvlhčená houba, aby se potlačily tady ty vlastnosti raketového paliva. Nicméně už dvakrát, minimálně dvakrát, jestli ne třikrát, došlo při mletí, tady toto raketové palivo se v první fázi zpracovává mletím, ta zvlhčená houba se mele, a při tom mletí, jenom při pouhém tření došlo dvakrát nebo třikrát k zahoření. Naštěstí se to podařilo uhasit. Bylo to uhašeno, nahlášeno jako havárie. Ale my se ptáme, proč bychom měli čekat na to, až se to někdy uhasit nepodaří. Děkuji.

Řečník: Na poslední otázku, proč byste měli čekat, neumím odpovědět. Nicméně k tomu ostatnímu. Výroba výbušnin, anebo zpracování výbušnin zcela jistě není bezpečný proces. Ale tato společnost bohužel tenhle proces nějakým způsobem potřebuje. Vzhledem k tomu, aby umožnila subjektům toto dělat, má celou škálu předpisů a zákonů, které tenhle ten proces regulují. O těch událostech, o kterých vy říkáte, o těch my víme. A to, že neměly dopad tak masivní, jak vy říkáte, abyste neutíkal z domu, tak to je právě možná důsledkem toho, že se provádí pravidelné kontroly a že se ten proces neřídí samospádem, ale na základě nějakých předpisů. Takže ty mimořádné události, o kterých mluvíte, my o nich víme. Pokud byste chtěl podrobnosti, tak je tady zástupce Obvodního báňského úřadu v Brně - pan předseda, který konkrétně dozoruje tu organizaci a může vám k tomu říct podrobnosti.

Pan Kašša: Já jsem se jenom snažil tím poukázat na to, že těch kumulativních vlivů - raketové palivo, zpracovávání munice, skladování, delaborace a toto všechno - úplně zbytečně se nám těch kumulativních vlivů dostalo tolik, že pro nás obyvatele je to šílený mix několika faktorů.

Řečník: Já to chápu, ale jak říkám, zpracování výbušnin se řídí legislativou, která k tomu náleží, a je prováděno tak, aby bylo bezpečné. Čili to je vše.

Pan Kašša: Já zas jako obywatel - mně je úplně jedno, co je na papíru. Pro mě je podstatné, co se mi děje za kopcem. Děkuji.

Řečník (pravděpodobně poslanec Fiedler): Tak nyní je další přihlášená paní Vláčelová. Vláčilová?

Paní Petra Navláčilová: Navláčilová. Já mám ještě připomínku k tomu, tady zaznělo, jestli jsem to dobře pochopila, na základě toho charakteru, jak vysvětlil pan náměstek ministra obrany, že vlastně kraj byl informován nebo měl být informován. Na druhou stranu z

nějakých tiskových prohlášení hejtmána Zlínského kraje se dovídáme, že toto byl areál, který měl vojenský charakter, tudíž z toho byli vyčleněni.

Další věcí je, že v rámci Zlínského kraje probíhalo schvalování. Myslím si, že minimálně, ať je to zaznamenáno v zápisu, ale je potřeba tady vysvětlit, jak tady zodpověděl pan Pala, do jaké míry byl informován, tak by mě opravdu zajímalo, jaké informace, kdy a v jakém rozsahu získával Zlínský kraj o charakteru a povaze tohoto areálu. Zda se účastnil jednání Vojenského technického ústavu, kdy a co bylo výsledkem těchto jednání. To je jedna věc.

Určitě by nás také zajímalo, ke kterému datu se datují prodeje jednotlivých pozemků - sklady pod budovami, které jsou vlastně na tom jednom listu vlastnictví č. 2019.

A ještě bych tady chtěla říct, opravdu chápejte, že my to vnímáme tak, že jsme byli v přímém ohrožení. V médiích se sice vždycky prezentuje, že ten areál zafungoval tak, jak měl, že nedošlo k daleko rozsáhlejším škodám. Ano. S tímto my souhlasíme. Díky bohu zafungoval tak, jak měl. Ale ten výčet, který my vám tady dáváme... Už nikde v médiích se nepíše, že ta fotografie té silnostěnné střepiny dopadla vedle rodinného domu do obytné zástavby, že se jedná o dva tisíce metrů od skladu číslo 16, který explodoval 16. října. To, že v obci Lipové byl vyhlášen ten stav, já jsem nedostala odpověď, jaké hodnoty byly naměřeny v obci Lipové. Proč zrovna tam byl vyhlášen ten stav. Vy jste jenom zodpověděl, že nebyly překročeny limity. Nicméně já se domnívám, že nějaký stav chemického ohrožení je vyhlášen na základě nějakých skutečností.

Takže opravdu by mě zajímalo vyjasnění, které informace kraj měl k dispozici nebo neměl. My jsme opravdu byly v přímém ohrožení na základě těch skutečností. Pan poslanec Hovorka zmínil...

Ještě bych možná, to je návaznost na to, co tady říkal pan poslanec Chalupa. Ano, je jeden místní starosta nebo starosta okolní obce, který byl zaměstnán u jedné společnosti, následně po výbuchu podal výpověď. Aspoň takové máme informace. Ale to přece, znova opakuji, tady ten jeden pán nebo někdo, kdo profitoval z tohoto areálu, nezastupuje čtyřicet tisíc obyvatel Valašska. Ty výbuchy byly slyšet ve Zlíně, v daleko větším rozsahu.

A chtěla bych ještě možná říct, tady málo zaznělo, opravdu nikdo neměl důvod zpochybňovat fungování toho areálu. Nicméně po té explozi jsme se skutečně dovídali, že tam byli najímání lidé, nevíme kým. A ještě bych chtěla říct, že ti okolní lidé možná ani nezaznamenali, protože když se teď bavíte s těmi lidmi, oni vlastně ani nezaznamenali nějaký zvýšený provoz.

My jsme teď svědci toho, že jede auto, veškerá doprava, všechno je zablokováno - řeknu konkrétně ve Zlíně. Ale my jsme toho nikdy nebyli svědky předtím. De facto místní lidé z okolí si nyní kladou otázku, jakým způsobem to tam bylo navezeno.

Další otázka je. Ano, hodně se tady skloňuje společnost Bochemie. Možná by bylo dobré opravdu otevřít karty a říct, ano, sama Bochemie to několikrát uvedla, že ona si tento areál vybrala právě proto, že raketové palivo, jedná se o explozivní, to jsou přímo citace v té naší souhrnné zprávě, tak ano, řekněte, opravdu tento areál byl vybrán proto, protože si to povaha tohoto provozu vyžaduje, a pak zklamalo to, že zkrátka někdo zapomněl kontrolovat, co se stalo od toho roku 2009 do roku 2012.

Znova upozorňuji, že vy jste zmínil, že smlouvy byly uzavírány v roce, dokonce my vlastně víme, první to snad uvedl pan ministr Stropnický, že první smlouva se společností Bochemie byla uzavřena v roce 2009. Bochemie spustila provoz na konci roku nebo v červenci 2012. Kdo má informaci na základě vaší evidence, jaké množství munice se nacházelo ke dni, kdy byl spuštěn tento provoz? Tehdejší ministr obrany se tohoto oficiálního spuštění provozu zúčastnil. Děkuji.

Pardon. Ještě můžu? Ještě bych řekla k těm... Mě by ještě zajímalo, pardon, vy přece musíte mít na základě šetření jednak informace z toho kamerového systému, jací občané, pokud tedy byla vybudována technika, oplocení, všechno v rozsahu těch desítek milionů, tak zcela určitě na těchto kamerových záznamech musí být informace o tom, kdo byl do areálu vpuštěn, jakým způsobem se tam s municí nakládalo. A opravdu naše podezření, která jsou, jednalo se mnohdy o občany, kteří pokud byli řádně nebo nevím, nechci spekulovat, jakým způsobem byli zaměstnání, to určitě vyplyne z vašeho šetření. Troufám si říct, že zkrátka ty peníze, které z toho dostali, používali na alkohol. A pro nás je absolutně nepochopitelné, jak někdo může toto dopustit, že místní jako vyhlášení - nevím, jak to označit - manipulují v

areálu, kde jsou skladovány letecké pumy. A vedle toho byly přece pronajímány i sklady ostatním společností. Děkuji.

Řečník: Já tedy doufám, že co se týče těch opilců, že to nebyli zaměstnanci Vojenského technického ústavu. Jinak máte pravdu. Spousta těch otázek, které jste tady teď řekla, bude zodpovězena a bude prošetřena, to znamená, ať už se týká, okolo čeho se tady točíme už dvě hodiny, co tedy vlastně v těch skladech bylo, jestli bylo něco špatně, jestli tam vybuchlo něco, co tam být nemělo a tak dál. Všechny ty odpovědi dostaneme. A vy je dostanete. Ale nechme to prosím vyšetřovací orgánům, aby se tímto zabývaly.

Já vám tedy teď zodpovím to, co se týče smluv s Bochemií, tam skutečně podle toho, co mám tady v podkladech, tak první smlouva byla s Bochemií podepsána opravdu někdy v roce 2009, což mohlo být období, kdy tam opravdu ještě žádná munice nebyla po té, co tam skončila ta delaborace. Ale mezi tím zřejmě probíhal nějaký dlouhý proces právě nějaké přípravy, výstavby, schvalování, takže podle mých informací se ten provoz rozjel až někdy v roce 2011. Je to tak? (Hlas z pozadí mimo mikrofon: Dvanáct.) 2012.

Co se týče těch pozemků, nebo ne, co se týče toho kraje, je mi trošku líto, že tady nemáme zástupce kraje, protože určitě některé věci by vám dokázali zodpovědět lépe než my, ale já bych poprosil kolegyni, aby nám řekla trošku, kolik všech možných korespondencí a kontrol z kraje v tom areálu bylo a prostě máme v rukách jasné důkazy o tom, že kraj věděl, co to je za areál a normálně tam byl, jezdil tam, nemluvím vůbec o rallye, ještě letos mě žádali, abych tam povolil nějakou takovou to soutěž. Rozhodně to není tak, že by si kraj myslel, že je tam nějaký uzavřený vojenský areál, do kterého nevstoupí ani myš, a že oni tím pádem jakoby vůbec s tímto areálem nemůžou počítat. Naopak. Když mám někde muniční sklad, tak je to ten nejrizikovější objekt, který v kraji mám a který musím hlídat, co se týče nějakých krizových plánů.

Paní Petra Navláčilová: Já jenom k tomu poznámku. Našla jsem dokument ORP - obce s rozšířenou působností - Valašské Klobouky a jsou tam vypsána jednotlivá rizika. Vím, že je tam jedna společnost ve Valašských Kloboukách, je tam zmíněna společnost Bochemie.

Jsou tam zmíněny místní benzínky. Ale nikde se nehovoří o muničním areálu. Nebo že by tam vůbec byla skladována nebo delaborována munice. ORP Valašské klobouky - zpráva - možná rizika.

Řečnice (pravděpodobně paní Kopecká): Já tedy jestli můžu k tomu kraji. Začala bych hned rokem 2014, kdy začátkem roku 2014 požádal Krajský úřad Zlínského kraje Vojenský technický ústav o souhlas s vybudováním suchého polderu v rámci krizového povodňového plánu kraje. Pokud něco z našeho pohledu obsahuje krizový povodňový plán, areál v Bohuslavicích by asi tedy měl být i v rámci plánu celého kraje, a to tak, že nakonec krajský úřad pochopil, že nemůžou zaplavit areál muničních skladů, a od suchého polderu ustoupil. To znamená, kraj o areálu muničních skladů věděl.

Dále v letech 2010 až 2011 probíhala další jednání kraje směrem k dalším případným stavbám v areálu muničních skladů. Odbor životního prostředí. Dále se Krajský úřad Zlínského kraje vyjadřoval k celému stavebnímu řízení společnosti Bochemie. K tomu se vyjadřovala i obec Vlachovice, Městský úřad Valašské Klobouky a jiné místní, Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje, který se vším souhlasil. Dále se Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje vyjadřoval k hasebnímu plánu Vojenského technického ústavu, souhlasil s ním. Dále byl předložen havarijní plán Vojenského technického ústavu jako výrobce munice Městskému úřadu Luhačovice, pod který Slavičín spadá. Byl schválen Městským úřadem Luhačovice. To znamená, skutečně místní příslušné regionální prvky o muničním skladu věděly.

Paní Petra Navláčilová: Ještě jste zmínila Vojenský technický ústav. Mě by ještě zajímalo, jestli opravdu z toho, co pan myslím Irovský uvedl, tak to, co je obsahem, nebo aspoň kontrola štítků na bednách byla možná za přítomnosti zástupce. Ten, který si pronajímal ten sklad. Mě zajímá, jak často Vojenský technický ústav tady tuto kontrolu prováděl. Kdy naposledy se datuje kontrola? Teď si vlastně asi protiřečím, protože jsme z té debaty zjistili, že nikdy, opravte mě, nebylo kontrolováno, co je obsahem těch bedýnek.

Řečnice (pravděpodobně paní Kopecká): Za činnosti Vojenského technického ústavu, to znamená Vojenský technický ústav jako podnik spravuje areál muničních skladů ve Vlachovicích od začátku roku 2013. Tam kontrola policie nebyla. Naposledy byla kontrola policie na výkon funkce zbrojře v roce 2011 u státního podniku VOP 026 Štemberk. Ale kontrola munice - k tomu skutečně záznamy nemáme.

Paní Petra Navláčilová: Můžu doplňující otázku?

Řečník: Ten dotaz zněl jinak. Vy jste se ptala, jak kontrolovali tu obložnost. Je to tak? To jsem vám říkal. To bylo v tom červnu 2014.

(Je slyšet více hlasů - mužských i ženských - na mikrofon i mimo mikrofon, chvíličku mluví všichni naráz.)

Paní Petra Navláčilová: Co přesně tedy bylo předmětem kontroly 30. 6. 2014, když pan Irovský uvedl a vy jste to teď potvrdila, že Policie České republiky tam od roku 2013, kdy vlastně Vojenský technický ústav nabyl účinnost hospodařit, převedla se mu práva hospodařit s tímto majetkem. Co bylo přesně, u jakých společností bylo předmětem kontroly 30. 6. 2014?

Řečník: Já bych opravil kolegyni. Pan Irovský říkal, že tam ta kontrola nebyla podle toho, co my víme. Ale možná že tam ta policie byla, protože to se týkalo policie a těch soukromých subjektů. Takže my na VTÚ jsme ji tam neměli, ale je možné, že policie tam byla, proto se rozcházejí naše údaje o tom, jestli byli u provozovatelů činností, protože, pochopte, to jsou prostě nezávislé samostatné subjekty a my jsme pouze majitelem zdí, takže to, co bylo naší povinností, bylo kontrolovat obložnost, a to jsem skutečně několikrát s panem ředitelem toto kontroloval. Oni chodili a měřili obložnost tím, že věděli, o jakou kategorii zboží se jedná, a podle proměření rozměru krabic, tak jak ležely, jak byly vyskládané, tak

takto se kontrolovala obložnost. Ne tím, že by se otevíraly bedýnky a že by se to vážilo nebo tak nějak.

Řečnice: Promiňte, doplňující otázka: Odkud čerpáte datum 30. 6. 2014?

Řečník: To jsou aktualizované údaje ve skladových kartách.

Řečnice: Děkuji a ještě jedna otázka. Zajímalo by mne, vy jste sice řekl, že obložnost tam nebyla překročena, ale já se ptám: Tam byly skladovány letecké pumy, všichni, co se narodili dřívě, tak vlastně mluví o tom, že charakter podobné munice se tam nikdy neskladoval. Zajímá mě, jestli jednotlivé objekty, které byly pronajímány, splňují veškeré předpisy pro to, zda je přímo ve smlouvě, kterou jste uzavírali, uvedeno, že ano, tady tento sklad, v tomto skladě je možné skladovat tolik a tolik leteckých pum. Splňovaly tyto objekty, které tam jsou, vůbec to, že tam mohly být skladovány letecké pumy, makety nebo polomakety SS 20?

Řečník: Ne, já se domnívám, že pokud tam jde o maketu, kterou někdo někde vyfotil při prohlídce mezi dvěma výbuchy, tak to je záležitost, která tam byla z doby, kdy se ve skladech opravdu delaborovaly právě tyto rakety, a měli to tam jako nějaký model na to, aby se vědělo, z čeho je raketa složená atd. Dokonce já, když jsem tam byl na inspekci na jaře letošního roku, tak jsem viděl i vodní laser, kterým oni řezali tuhé raketové palivo, takže tam měli prostě různé nákresy a různé modely toho, jak raketa se vlastně má rozebírat. Takže to, že bohužel vznikla tato fáma, že to je normální funkční raketa, tak to je samozřejmě chyba.

Pokud šlo o další dotaz. Ve smlouvách nebyly rozebírány jednotlivé typy munice, ale kategorie. To znamená, jestliže letecká puma spadá do kategorie A, která je nejnebezpečnější, tak tam bylo řečeno: Z této kategorie maximum pro tuto budovu, a na to jsou opravdu normy Českého báňského úřadu, tady v této budově se nesmí skladovat více než 25 tisíc kilogramů této munice typu A. Jestli jsou letecké pumy v této kategorii, tak jich tam nesmělo být více než 25 tisíc kilogramů.

Řečnice: A toto všechno bylo dodrženo na základě kontrol po explozích.

Řečník: Ano, toto bylo dodrženo a já vás ubezpečuji, že i kdyby to nebylo dodrženo, tak se to určitě dozvíte, protože toto se všechno, všechny bedýnky se teď budou otevírat a jestli tam byly nějaké věci, které tam byly navíc, určitě se to dozvíte, ale myslím si, že teď se bavíme o něčem. Já vám říkám, že to dodrženo bylo, ale já sám jsem to osobně nekontroloval.

Řečnice: Promiňte, ještě jednu připomínku. Tady vlastně zaznělo, že se různě vykládá množství, které tam bylo skladováno. Často je to sváděno na média, že tady tuto informaci poskytují jako nepřesnou. Vzpomínám si, že na prvním jednání ve Vlachovicích zaznělo z úst šéfa pro techniku pana Dlouhého, že v tomto areálu je tisíc tun střeliva. Posléze na tiskové konferenci, myslím, že to bylo ve Zlíně, myslím, že tam byl i ředitel české policie pan Tuhý, řekl, že množství trhaviny, deseti až patnáctinásobek množství trhaviny, je ten pojem munice. Další veličina brutto je včetně obalů a palet. Nicméně pak bych podotkla, že právě z úst pan premiéra Sobotky zazněla první informace patnáct tisíc tun munice. Takže pokud v tom někdo vyvolal zmatek, tak určitě to nebyli občané a média. Myslím si, že zrovna od vás jsme dostali odpověď, kde je uváděno přes 1700 tun munice. Dál vidíme 7,5 tisíc tun munice. Takže asi se stala chyba na začátku, kdy mělo být jasně řečeno – všichni měli vždycky mluvit o jedné veličině. Buď o trhavině nebo municí anebo brutto, včetně obalů a palet. To jsem ještě považovala za důležité doplnit.

Řečník: Ano, v tom s vámi souhlasím. Já jsem se dokonce dozvěděl, že policie vypočítává hmotnost jinak než vojsko, takže i v tomto jsou rozdíly, takže proto jsem říkal: Pojdme se čísla moc nezabývat, protože bychom asi nikam nedošli.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dále je na řadě kolega Laudát, potom znovu vy.

Poslanec František Laudát: Pánové a dámy, i když dáma je sympatická, to je spíš ve věci technické. Na mě to trochu dělá dojem, že úředníci ve vašich resortech jako standardně na to kašlali, tam se podle mého stala řada ne pochybení a schválně, ale nějaké to diletantství, pohoda. Kdysi jsem zažil podobnou situaci s utopeným pražským metrem, pak vím, jak se chovala policie, bohužel, a my jsme to odnesli na pověsti. Odborná komise, která hledala, kde jsou příčiny selhání, a docela byste se divili, když potom jdete dolů, jaká kvanta podzákoných norem, směrnic, vyhlášek až do provozního řádu areálu nebo budovy nebo čehokoli, co je majitel povinen zajistit, co existuje a pak si k tomu můžete klidně přiřazovat lidi.

Vzhledem k tomu, že čas kvačí a my čas od času, pokud se jedná o závažnou záležitost, což tady to k tomu směřuje, tak aby to neskončilo, že petiční výbor si tady poslechne nějaké argumenty, protiargumenty, tak navrhnou nějaké usnesení, takže bych poprosil, aby členové petičního výboru zbystřili. Samozřejmě je na vás hlasováním se k tomu vyjádřit.

1. Petiční výbor bere na vědomí petici
2. Petiční výbor má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákoných norem při správě a provozování areálu ve Vrběticích, včetně povolovacích procesů.
3. Žádá po ukončení vyšetřování Policií České republiky o průběžnou informaci ve věci, kontrolní termín: prosinec 2015.
4. Žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně stát vymáhal po vinících.
5. Žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice.

Omlouvám se, jestli tam někde není úplně něco přesného. Tím to nezapadne, je nějaké usnesení, takže můžeme hlasovat po bodech nebo dohromady, je to na vás. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Myslím, že v tuto chvíli ještě dokončíme diskusi. Byla jste myslím přihlášena vy.

Řečnice: Já jsem chtěla jen ukončit diskusi s tím, že nemáme oficiální sdělení autorit, co tedy plánují se společností Bochemie, která stále disponuje kombinací skladování chloristanu amonného a municie. Co se bude dál dít s touto společností za těchto podmínek. Děkuji.

Řečník: Nikdo neví, protože společnost Bochemie je soukromý subjekt, který je v podstatě v tomto případě zřejmě poškozený, takže my asi nemůžeme řídit jejich kroky jinak, než v nějakém havarijním režimu, ale co víme teď, tak se společnost Bochemie snaží pod dozorem policie a dalších složek, které tam působí, látky, které tam ona skladuje a vyrábí, odvážet. Ovšem to není úplně jednoduchá záležitost, protože to, že se tam skladují výbušniny, tak samozřejmě se nemůžou skladovat všude, čili odvoz není věc jednoho víkendů nebo jednoho dne. Musí se hledat prostory, kam výbušniny uložit tak, aby byly uloženy bezpečně. To je všechno, co k tomu mohu říct.

Řečnice: Stále tu zbývá devět tun chloristanu, který ve skladu je, a dále se tam manipuluje s municí.

Řečník: Vím, že se v objektech Bochemie určitě s municí neskladuje, protože tam žádná municie prostě není, ale pokud vím, tak chemická látka, ten chloristan amonný, ten se odváží, protože ten nemá takové nároky na skladování a prodává se těm, kteří už mají poptávku, protože samozřejmě výroba, ten odbyt, se mimořádnou událostí přerušil. To je všechno.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Děkuji. Teď dáme slovo panu Ludvíku Hovorkovi.

Poslanec Ludvík Hovorka: Já jsem chtěl jen připomenout, že jsem také položil jednu otázku, co všechno bude odvezeno z muničních skladů, a jestli tedy bude odvezen veškerý

chloristan amonný a veškeré raketové palivo a co bude s budoucností výroby, protože jak říkám, tady došlo zjevně k pochybení v povolovacím procesu.

Řečník: Já, aniž bych se chtěl plést do řemesla kolegům, tak buď to povolení je absolutně neplatné, pak nemůže vyrábět nic dál. To, co se má odvézt ze skladů, my máme za to, že všechno, a pokud výrobce, nebo co on je, porušil právní předpisy i následně, nejen tím, že má neplatné povolení, ale potom, tak mu to někdo musí prokázat ve správním řízení a povolení mu odejmout. Pak je na něm, jak s likvidací výroby naloží s tím, že se jedná o nebezpečnou látku, která musí být uskladněna za odpovídajících podmínek, a to v areálu už možné není, protože je poškozen. Takže to předkládám jen jako určitou úvahu, která by mohla řešení situace tímto směrem ubírat. Samozřejmě, pokud budeme mít prostor a možnost informovat dál petiční výbor i předkladatele, tak to uděláme v rámci nových informací, které dostaneme, abychom to nečerpali z médií, ale abychom to měli podloženo a byli schopni to seriózně a věrohodně uvést. Děkuji.

Řečník: Jen abych to doplnil: Povolovacím orgánem celé výroby je stavební úřad, který to zkolaudoval, čili to není věc báňské správy, jen abych upozornil.

Řečník: Ano to je samozřejmé, to jsem pochopil z toho, co tu říkal pan náměstek, a z toho, co jste říkal vy, ale i z toho, co jste uvedl, že vlastně dodatečně byla upozorňována firma, že v bezpečnostní zprávě se neuvádí to, že ve skladu je skladována delaborovaná munice, tzn., že ani v rámci povolovacího řízení tato záležitost zkoumána nebyla. Čili stavební úřad povolil tento provoz bez toho, aniž by vzal v úvahu, že v okolních skladech tohoto areálu je skladována a delaborována munice a že se kumuluje nebezpečí a rizika. To znamená, že podle mého názoru stavební úřad jednoznačně pochybil, protože buď úmyslně nebo z nevědomosti, protože na to nebyl upozorněn, tuto skutečnost nebral v potaz při řízení. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Zodpovězeno tedy všechno, máte tedy slovo.

Řečnice: Chtěla bych k tomu ještě doplnit, že tak jak to bylo vlastně řečeno, že občané se dostatečně nezajímali o areál, tak ti z vás, kdo areál neznají, tak výrobní proces společnosti Bochemie probíhá v technické části. Pokud jakékoli auto vezlo něco do tohoto areálu, jakoukoli municí, vždy projíždělo kolem technické části branou, tzn. vždy míjelo tuto výrobní linku na zpracování raketového paliva. Nebylo možné, aby to navezli do jakéhokoli skladu, aniž by neprojeli kolem této provozovny. To je jedna věc. To jsem chtěla jen doplnit.

Pak jsem se chtěla zeptat: Určitě už existuje nějaký kvalifikovaný odhad, jak dlouho bude trvat celková sanace tohoto areálu. Platí slova šéfa pyrotechniků pana Dlouhého, že po dobu, dokud celá tato oblast nebude kompletně vyčištěna od jakékoli munice nebo zbytků silnostěnných střepin nebo čehokoli, nebude zahájen jakýkoli provoz v tomto areálu? Děkuji.

Řečník: Co se týká druhé části, tak samozřejmě primárním cílem bylo vyčistit komunikace a přilehlý pás, aby odvoz mohl být zahájen. To, jak se bude pokračovat dál po odvezení munice, předpokládáme, že jak bude odvážena, tak souběžně budou probíhat i pyrotechnické vyčišťovací práce, a cílem skutečně je vyčistit areál tak, aby žádná rizika spojená s událostmi nastalými výbuchy už nebyla možná. Jak to bude dlouho trvat, to si opravdu netroufnu říci, protože tam záleží i na koordinaci týmů, na jejich fyzických schopnostech, když to tak řeknu, protože to je práce vysoce riziková. To jsem také chtěl, aby to zaznělo, že záchranářské práce jsou velmi náročné a v podstatě těm, kteří tam de facto nasazují život, není co závidět, a proto se nedá dost dobře určit přesně doba, po kterou to bude trvat. To se omlouvám. Můžeme to říct jako průběžnou informaci, která bude aktualizována, ale v tuto chvíli si to netroufnu říct.

Řečnice: Nicméně ale platí tedy vyjádření šéfa pyrotechniků, že po dobu sanace nebo jakéhokoli trvání čištění tohoto areálu nebude spuštěn jakýkoli výrobní provoz v tomto areálu?

Řečník: V tom areálu, teď máte na mysli technickou část?

Řečnice: Společnost Bochemie nebo pokud tam probíhá ještě výzkum nebo nevím. Jedná se mi o to, ať se bavíme o technické části nebo pak následně, kde jsou jednotlivé sklady, zkrátka do doby, než vy prohlásíte tento areál za kompletně vyčištěný, zda platí to, co řekl šéf pyrotechniků pan Dlouhý, že nebude spuštěn jakýkoli výrobní provoz.

Řečník: Nevím, za jaké situace a za jakých okolností to pronesl, netroufnu si to říci kategoricky, autoritativně. Netroufnu si, protože nevím, jaká je souvislost mezi výrobou, jestli v ní vůbec chtějí pokračovat či budou pokračovat, jestli to odvážení munice se dá považovat za to, že nebude vyčištěn, abychom si rozuměli, o jakém předmětu se bavíme. Jestli se ptáte na Bochemii, já nevím. Jestli se ptáte na odvážení munice z celého areálu, tak ano. Pokud komunikace budou vyčištěny a pyrotechnici je prohlásí za bezpečné, tak bude odvoz a tím provoz automobilů prováděn, bude fungovat.

Řečnice: Společnost Bochemie. Nám šlo o výrobu, provoz recyklace raketového paliva. Vlastně společnost Bochemie se několikrát vyjádřila, že její prioritou je, aby byl co nejdříve obnoven provoz v tomto areálu. My chceme vědět, jestli po dobu sanace.... Samozřejmě munice, pevně doufám a věřím tomu, že opravdu vládá to, co slíbila, že bude odvezena veškerá munice a veškerý nebezpečný materiál, tak pak následně proběhne sanace dalšího rozsáhlejšího území, jestli tady toto všechno vlastně bude nejdříve provedeno a pak v rámci toho bude zcela jistě přezkoumáváno, jakým způsobem probíhal schvalovací proces. Nicméně jestli někdo nám může zaručit, že do doby, než vy prohlásíte areál za čistý, opravdu nebude spuštěn jakýkoli provoz a už vůbec snad nemáme na mysli recyklaci raketového paliva.

Řečník: Protože jsme v právním státě, tak musíme mít nějaký zákonný důvod pro to, abychom tomu subjektu výrobu zakázali s tím, že vznikne hned jeho nárok na náhradu škody, pokud se ukáže, že to nebylo podle zákonného nároku. Nedokáží teď komentovat výrok pana pyrotechnika, jestli se opírá o něco, co umožní pozastavit.... Nejlepší je dohoda se soukromým

subjektem. Nakolik ta argumentace či zákonný důvod bude silný pro to, aby výroba skončila, nebo subjekt sám dospěje k rozhodnutí, že ji pozastaví do doby, než bude celý areál vyčištěn, pokud ji tam vůbec ponechá. Víc asi nedokáži v této chvíli k tomu říci.

Řečník: Jestli mohu doplnit pana náměstka. Společnost Bochemie přerušila výrobu, jejich prohlášení nemohu komentovat, ale myslím si, že zcela jistě do doby, než bude celý areál vyklizen a než bude objasněn vůbec způsob povolení činnosti, tak činnost společnosti nebude pokračovat.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Já jsem si ani nevšimla, že vaše diskuse skončila, já se omlouvám a předávám ještě slovo kolegu Fiedlerovi.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Myslím si, že jsme dnes probrali spoustu věcí, zazněly tu velmi zajímavé věci. Velmi mě zaujalo hlavně prohlášení zástupkyně petentů paní Navláčilové, která jednoznačně řekla jejich názor, že odpovědi, které zde slyšeli, je neuspokojily, a naopak v nich vzbudily další obavy. To vnímám jako velmi zásadní prohlášení, které mě bude vést k tomu, že mj. bude petiční výbor, nebo tedy já, navrhnout přerušení projednávání tohoto bodu v tuto chvíli.

Ještě bych se krátce vyjádřil k tomu, co tu zaznělo. Pan Kuchta z Ministerstva obrany tu před chvílí řekl, že ještě tento rok jste se vyjadřoval k žádosti o povolení rallye v tomto areálu. To mě tedy opravdu zaujalo. Pardon, ne letos, ale 2014. To mě tedy opravdu zaujalo, protože vím, že různé tréninky a rallye tam probíhaly i v letech 2010 a 2011. Kdo je tedy povoloval v těch dřívějších letech? To je jedna věc. Jestli jste to byl vy, když jste řekl, že jste to loni zamítl, tak jestli umíte odpovědět.

Řečník: To bylo Ministerstvo obrany v roce 2010.

Poslanec Karel Fiedler: Dobře, děkuji za odpověď. To, co zaznělo ze strany zástupce Ministerstva vnitra, a beru to jako domněnku, já to v žádném případě neberu jako fakt nebo

argument, nicméně vážnou domněnku nebo vážný názor, jestli vůbec to povolení, které firma Bochemie získala, je tedy oprávněné. To berme jako otázku podle toho, co jsme slyšeli.

Jak jsem před chvílí řekl, už jsme dnes toho probrali a petenti, resp. petenti ústy paní Navláčilové, se vyjádřili velmi jasně, nevím, jestli je to názor jejich obecně nebo jestli souhlasí, kývají hlavou, vidím, že ano, s vyjádřením paní Navláčilové, že to, co tu dnes slyšeli, a já se jim nedivím, je neuspokojilo, naopak znepokojilo, a bohužel se nedivím ani tomuto prohlášení, takže já si dovolím, abychom teď, poprosil bych vás všechny přítomné, protože bych rád, abychom dnešní sezení petičního výboru zakončili všichni společně, aby všichni přítomní ještě chvilku vydrželi, ale my jako petiční výbor si vezmeme tři pět minut na krátkou přestávku, abychom se poradili o návrhu usnesení, o kterém budeme za chvilku hlasovat. Chtěl bych právě, abyste to usnesení znali, abyste byli přítomni schvalování. Potom už velmi rychle povede dnešní schůze petičního výboru ke svému konci. Poprosím vás tedy o strpení tři pět minut pro radu petičního výboru. Děkuji.

Prosím všechny přítomné, aby se opět usadili. Budeme pokračovat dále. Jestli tedy petenti souhlasí, tak přistoupíme k nějakému závěru a návrhu usnesení, které bude výstupem z dnešního zasedání petičního výboru. Je tu několik bodů do usnesení. Nejdříve s ním všechny přítomné seznámím. Je návrh, abychom hlasovali po jednotlivých bodech. Má někdo připomínku k tomu, aby se hlasovalo po bodech? Není tomu tak.

Takže návrh prvního bodu usnesení:

1. Petiční výbor bere na vědomí petici občanů... název dle petice.
2. Petiční výbor má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákonných norem při správě a provozování areálu, včetně povolovacích řízení.
3. Petiční výbor žádá Policii České republiky po ukončení vyšetřování kauzy o informaci v této věci. Kontrolní termín je 12. měsíc roku 2015.
4. Petiční výbor žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně stát po vinících vymáhal. Navržený termín: třetí měsíc roku 2015.
5. Petiční výbor žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice.

6. Petiční výbor žádá vládu, aby odpověděla petentům na jejich dotazy uvedené v materiálu, které předložili dnešnímu zasedání petičního výboru.

7. Petiční výbor pověřuje zpravodaje místopředsedu Karla Fiedlera, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

8. Petiční výbor přerušuje projednávání této petice, doplňuji, bez uvedení termínu.

Má někdo z členů petičního výboru ještě nějaký doplňující návrh?

Ještě jednou. Mám číst body znovu? Takže po bodech.

Bod číslo 1.

Petiční výbor bere na vědomí petici Za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice.

Kdo souhlasí s návrhem tohoto bodu do usnesení? Bod byl schválen.

Bod číslo 2.

Petiční výbor má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákonných norem při správě a provozování areálu, včetně povolovacích řízení.

Kdo je pro schválení tohoto bodu?

Bod číslo 3. Jestli souhlasíte s návrhem změny.

Petiční výbor žádá Ministerstvo vnitra po ukončení vyšetřování kauzy Policií České republiky o informaci v této věci. Kontrolní termín je 12. měsíc roku 2015.

Kdo souhlasí s tímto bodem?

Bod číslo 4.

Petiční výbor žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně stát po vinících vymáhal. Navržený termín třetí měsíc roku 2015.

Kdo souhlasí s tímto bodem?

Bod číslo 5.

Petiční výbor žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice.

Kdo souhlasí s tímto bodem? Pro doplnění: Kdo se zdržel u tohoto bodu? Tady byla jedna výjimka. Jeden. Kdo je proti?

Bod číslo 6.

Petiční výbor žádá vládu, aby odpověděla petentům na jejich dotazy uvedené v materiálu, který předložili petenti dnešnímu zasedání petičního výboru a který zástupci ministerstev dostali k dispozici. Předpokládám, že termín na takovou odpověď je dán zákonem 30 dnů.

Kdo je pro schválení tohoto bodu? Pro úplnost: Zdržel se někdo? Je někdo proti?

Bod číslo 7.

Petiční výbor pověřuje zpravodaje místopředseda Karla Fiedlera, aby s daným usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Kdo je pro? Zdržel se někdo nebo je někdo proti? Není tomu tak.

Poslední bod číslo 8.

Petiční výbor přerušuje projednávání této petice. Bez udání termínu.

Kdo je pro? Zdržel se někdo? Je někdo proti? Všechno.

Děkuji. Tím jsme schválili návrh usnesení této petice a nyní budeme hlasovat o tomto usnesení jako celku.

Kdo je pro schválení tohoto usnesení jako celku? Všichni přítomní, takže se nemusím ptát dále. Bylo tedy přijato (hlasování: 10 - 0) usnesení č. 78 tohoto znění:

Petiční výbor

- I. bere na vědomí „Petici za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice“;
- II. má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákonných norem při správě a provozování areálu muničního skladu Vrbětice včetně povolovacích řízení;
- III. žádá Ministerstvo vnitra, po ukončení vyšetřování kauzy Policií ČR, o informaci ve věci zjištěných skutečností - termín: 12/2015;
- IV. žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod, a ty následně vymáhala po vinících - termín: 3/2015;
- V. žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice;
- VI. žádá vládu, aby sdělila odpovědi na otázky petentů, vyplývající ze Souhrnné zprávy Spolku „Za zdravé Valašsko“, která je přílohou tohoto usnesení;
- VII. pověřuje zpravodaje výboru Ing. Karla Fiedlera, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.
- VIII. přerušuje projednávání petice občanů za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice.

Hlasování se zúčastnili poslanci:

M. Adamová, M. Balaščíková, V. Bohdalová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, F. Laudát, P. Nytrová, P. Plzák a M. Strnadlová

K bodu 3) Sdělení předsedkyně a členů petičního výboru

V rámci tohoto bodu nezazněly žádné připomínky, sdělení či náměty.

K bodu 4) Návrh termínu a programu příští schůze

K tomuto bodu bylo přijato (hlasování: 10 - 0) následující usnesení č. 76:

Petiční výbor

p o v ě ř u j e předsedkyni petičního výboru JUDr. Z. Bebarovou-Rujbrovou
návrhem termínu a programu 13. schůze petičního výboru.

Hlasování se zúčastnili poslanci:

M. Adamová, M. Balaščíková, V. Bohdalová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, F. Laudát,
P. Nytrová, P. Plzák a M. Strnadlová

K bodu 5)

Nově podané petice a informace zpravodajů o vyřízení peticí došlých Poslanecké sněmovně

Přítomní členové petičního výboru se seznámili s peticemi nově došlými do Poslanecké sněmovny a po krátké diskusi přijali (hlasování: 10 - 0) toto usnesení č. 77:

Petiční výbor

I. s o u h l a s í s tím, aby za petiční výbor vyřídil/a petici

- zahraniční politika (petice Světové rady Podkarpatských Rusínů týkající se podpory mírového řešení situace na Ukrajině a vytvoření autonomie na území Zakarpatí) - čj. 32/P/2014 (předseda Světové Rady Podkarpatských Rusínů Ing. V. Dzhuhan, T. G. Masaryka 19, 533 03 Dašice)
- poslanec J. Junek
- poškozování životního prostředí, obrana (petice „NE nadměrnému hluku z provozu armádního letiště 21. základny taktického letectva v Čáslavi“) - čj. 33/P/2014 (RSDr. Stanislav Vlk, Jakub 135, 285 33 Církvice)
- poslankyně Z. Bebarová-Rujbrová

II. p o s t u p u j e věcně příslušnému orgánu Poslanecké sněmovny k vyřízení petici:

- sociální ochrana a zdraví („Petice proti nespravedlivému posuzování Lékařskou posudkovou službou“) - čj. 1/P/15 (Lenka Nováková, Horní 10/883, 700 30 Ostrava 3)
- výboru pro sociální politiku.

Hlasování se zúčastnili poslanci:

M. Adamová, M. Balaščíková, V. Bohdalová, K. Fiedler, R. Holeček, J. Junek, F. Laudát,
P. Nytrová, P. Plzák a M. Strnadlová.

(Jednání výboru bylo ukončeno v 17.15 hod.)

Ing. Pavlína Nytrová v.r.
ověřovatelka výboru

Ing. Karel Fiedler v.r.
místopředseda petičního výboru